mavi

IRMAK OKULLARI GAZETECİLİK KULÜBÜ YAYINIDIR ● SAYI 8 ● HAZİRAN 2015

- YAŞAR KEMAL
- EVRENİN DOĞUŞU
- EDINBURGH GEZİSİ
- ÖDÜLLÜ YAZILARIMIZ

20. yıl IRMAK OKULLARI

İÇİNDEKİLER

Sayı : 8
Yayın Tarihi:
Haziran 2015

EDİTÖRDEN
BİR DAMLA 2

KALEMİMİZDEN
32-45

YEMEKLER 3
EVRENİN DOĞUŞU 4
YAŞAR KEMAL 5
SÖZLÜK DEĞİLİZ Kİ! 6
BAHARA GİRDİK 7
DUYGULAR VE MANTIK 8
JET GÜCÜ 9
HAYVAN BARINAKLARI 10
KADINA ŞİDDETE HAYIR! 11
HOBİLER 12
ÇİÇEKLER 13
HAYAL GÜCÜ 14
Pİ GÜNÜ 15
YAZ TATİLİNDE NE YAPMALIYIM 16
YILIN ATASÖZLERİ 17
GEZİYORUZ 18-19
ÖDÜLLÜ YAZILARIMIZ 20-24
BİR FİLM ELEŞTİRİSİ: UYUMSUZ 25
KİTAPLARIN DÜNYASI 26-31
WE WROTE THESE 46-59
SPORDA BAŞARILARIMIZ 60

İmtiyaz Sahibi
Irmak Okulları Adına
Nazan FETTAHOĞLU
Kurumlar Koordinatörü

Yayın Kurulu
Serap GÖKCAN KUTLU
Türkçe Öğretmeni
Sermin KONAK
Bilişim Teknolojileri Öğretmeni
Rabia YILDIRAN
İngilizce Öğretmeni

Editör
Doğa BACINOĞLU

Kapak Tasarım
Sedef ULUĞ
Görsel Sanatlar ve Tasarım

Dergi Tasarım
Sermin KONAK
Bilişim Teknolojileri Öğretmeni
Kulüp Öğrencileri

Redaksiyon
Serap GÖKCAN KUTLU
Türkçe Öğretmeni
Rabia YILDIRAN
İngilizce Öğretmeni

Kulüp Öğrencileri
Ayşenur EKİNCİ
Can ERMERT
Çiçek ZENGİN
Doğa BACINOĞLU
Kayla HAYNES
Lal ATSAN
Sedef YURDAKUL
Serpil Rana ÖZHEKİM
Zeynep AYDINLAR

FACEBOOK.COM/IRMAKOKULLARI
TWITTER.COM/IRMAKOKULLARI
YOUTUBE.COM/IRMAKOKULLARI

EDİTÖRDEN BİR DAMLA

Merhabalar arkadaşlar,

Bugün uzun ve zorlu bir okul yılını daha geride bıraktığımız o değerli ve paha biçilmez gün. Hepimiz karne gününün heyecanını, tatile çıkmanın mutluluğunu ve belki de biraz daha büyümüş olmanın gururunu yaşıyoruz. Elbette her okul yılı gibi bu yıl da çok yorulduğumuz, derslerden şikayet ettiğimiz, sınav stresi yaşadığımız ama bir kadar da eğlenip mutlu olduğumuz, arkadaşlarımızla doyasıya vakit geçirdiğimiz, teneffüsleri iple çekip tatlı sohbetler yaptığımız dolu dolu bir yıl oldu. Aslında bu yıl da değerli bir kitabın eşsiz satırları gibi coşkuyla ve usta bir yazarın elinden çıkmış gibi "bir çırpıda" geçti... Bizim kaderimizi yazan yazarın (yani kendimizin) mutsuz olduğu zaman kötü ve başarısız; mutlu olduğu zamansa iyi ve çok başarılı olduk. Kendimizi kendimiz yazdık ve yönettik. Kimimiz sanatta, kimimiz sporda, kimimiz bilimde büyük başarılar elde etti . Elbette yeteneklerimizi keşfetmemizde, yeni ilgi alanları edinmemizde okulumuzun etkisi çok büyük. Bu nedenle buradan bir kez daha tüm öğretmenlerimize sizlerin de adına teşekkür ederim.

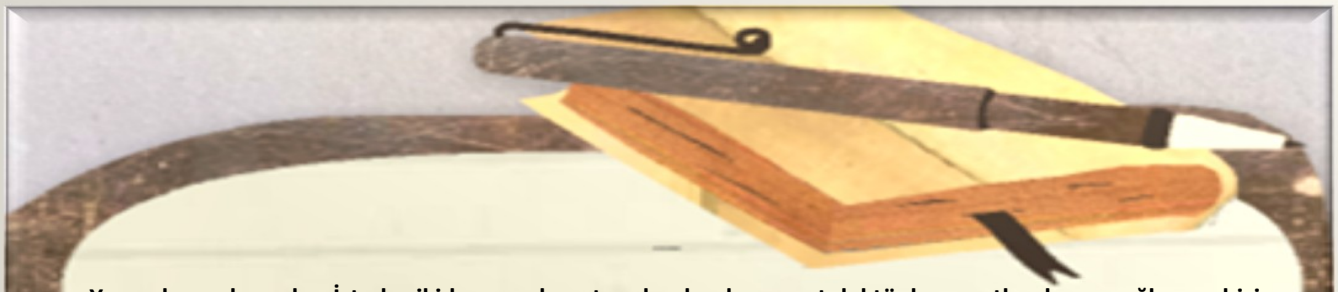

Yazmak ve okumak... İşte bu iki kavram hayatı anlamlandıran, entelektüel ve mutlu olmayı sağlayan, bizi yöneten o iki mutlak güç. Okudukça düşünce dünyamız genişliyor, hayata daha geniş bir pencereden bakıyor ve daha hoşgörülü oluyoruz. Bilgi, insanı daha güçlü kılıyor. Kendini bilmeye biraz daha yaklaştırıyor. İnsanın kendini bilmesi ise belki de en büyük erdemlerden biri. İşte böylece okuyan insan, sadece kendini geliştirmekle ilgileniyor. Yazmak ise, bir çeşit terapi. İnsanın kendini ifade edebilmesi için ona sınırsız olanaklar veren bir güç. Yazdıkça, daha çok fark ediyor, daha çok anlıyor ve daha az öfkeleniyorsunuz.

Bizler de Mavi dergisi ekibi olarak bu bilinçle dergimizi çıkardık. İçinde eğlenceli yazılar, ilginç bilgiler ve güzel konularla sizlerin, siz değerli okuyucularımızın karşına çıktık.

Sizlerin kalemiyle güçlenen "Kalemimizden" sayfamız, başarılarla dolu yazılarımız, biz kulüp öğrencilerinin kendi ilgi alanlarımız doğrultusunda hazırladığımız sayfalar… Hepsi sizlerin elinde bir tutam "Mavi" olmak için.

Tüm bu süreçlerde bizlerden desteklerinizi esirgemeyen Türkçe Öğretmeni Serap KUTLU ve Bilgisayar Öğretmeni Sermin KONAK'a, Yabancı Diller sayfasının oluşmasında bizlere yardımcı olan İngilizce Öğretmeni Rabia YILDIRAN'a teşekkür ederim.

Okunmak dileğiyle…

Bilge Doğa BACINOĞLU 5B

Yemekler

Omlet Tarifi

Malzemeler:

5 Yumurta
Tereyağ / yağ / margarin
İsteğe göre sucuk yada sosis
Dilim kaşar
Süt
Maydanoz
Küp küp doğranmış domates
Tuz ve biber
İsteğe göre biber ve soğan

Hazırlanışı
Tarifimizin ilk adımı malzemeleri ve aletleri çıkarmaktır. Bu sıraladığım malzemeleri tezgaha dizin. Ondan sonra bir kaseye yumurta kırıp içine domatesleri, kaşar parçalarını, tuz ve biberi ve sütü ilave edin (sütü yaklaşık bir çorba kaşığı kadar koyun). O sırada tavaya tereyağı, yağ ya da margarin koyun ve ısıtın. Daha sonra tereyağ eridikten sonra isteğe bağlı sucuk, sosis, biber ve soğan ilave edin. Onların pişmesini bekleyin. Daha sonra karışımı tavanıza ilave edin. Omleti düzenli bir şekilde karıştırın. Bitti!

Islak Kek Tarifi

Malzemeler:

3 Yumurta
1,5 su bardağı şeker
1,5 su bardağı süt
1 su bardağı sıvı yağ
1 paket kakao
1 paket kabarta tozu
1 paket vanilya
2 su bardağı un
Sosu için 1 su bardağı kakaolu karışım (birazdan karışımı anlatacağım) ve üzerine su bardağı süt ekleyin. Daha sonra onu ısıtın. Üzerinde minik minik baloncuklar çıkınca beklemeye bırakın.

Hazırlanışı
Yumurta ve şekeri iyice çırpın daha sonra süt, sıvı yağ ve kakao eklenerek çırpın. Daha sonra kabartma tozu, vanilya ve unu çırpıp kek hamuru oluşturulur (Bu karışımı sosu yapmak için kullanacağız). Sonra da tepsinizi yağlayın ve fırını 170 dereceye ayarlayın. Kekiniz fırına sokun. Kekiniz piştikten sonra yaptığınız sosunu kekin üzerine dökün. Bitti!

Çiçek ZENGİN 5A

EVRENİN DOĞUŞU

0 SANİYE

Başlangıçta evren, futbol topu büyüklüğünde küçük ve sıcak bir toptu. Daha sonra, 10 milyar milyar milyar santigrat derece soğudu.

YAŞLI VE GENÇ

Gök bilimciler galaksileri 13 milyar ışık yılı öteden incelemeye başladığında çok eski bir hikayeye bakıyorlarmış gibiydi. Ama (göreceli olarak) inceledikleri galaksiler çok gençtir. Görebildiğimiz en eski yıldızlar, bize çok yakın olan küresel kümelerde, Samanyolu içerisinde bulunan birkaç milyon yıldız grubudur. NGC 6397'deki yıldız kümesi, 13,4 milyar yaşındadır.

Galaksiler birbirlerinden tüm yönlerde uzaklaşmaktadır. Bu, evrenin hızla genişlediği anlamına gelir ve bu yüzden evren, geçmişte çok daha küçük olmalıdır. Yaklaşık 13 milyar yıl önce evrenin, bir atomdan daha küçük olduğu düşünülmektedir. Bu sırada, "Büyük Patlama" olarak adlandırılan infilak yaşanmıştır. Büyük Patlama'dan sonra evren öyle bir güçle ve hızla büyümeye başlamıştır ki, gök bilimciler bu genişlemenin duracağından emin değiller.

Bilim adamları Büyük Patlama'nın aslında bir patlamadan çok derin bir uğultu ya da bir jet uçağının kükremesi gibi olduğunu çözmüştür.

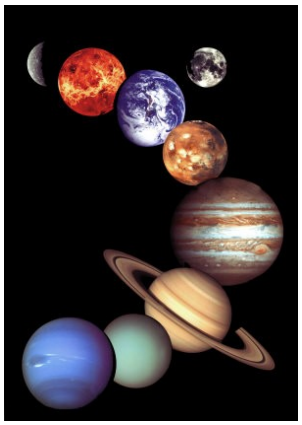

Serpil Rana ÖZHEKİM 5B

YAŞAR KEMAL

Yaşar Kemal, 6 Ekim 1923 Osmaniye'de doğmuştur ve 28 Şubat 2015'de ölmüştür. Yaşar Kemal İstanbul'da yaşıyordu.Herkesin bildiği gibi mesleği yazarlıktı. Yaşar Kemal çok güzel kitaplar yazdığı için Noel Edebiyat Ödülüne aday gösterilmiştir. Birçok kitabı vardır, bunlardan "İnce Memed" tam olarak 40 dile çevrilmiştir.

Yaşar Kemal çocukken ortaokulu bırakıp çalışmaya başlamış. Bunun yanı sıra çok iyi bir yazar olup PEN Yazarlar Derneği'ne üye olmuştur. Çok fazla kitap yazmış ve bu kitaplar sayesinde otuzdan fazla ödül almıştır. Peki, ilk eseri neydi? İlk eseri "Ağıtlar"dır.

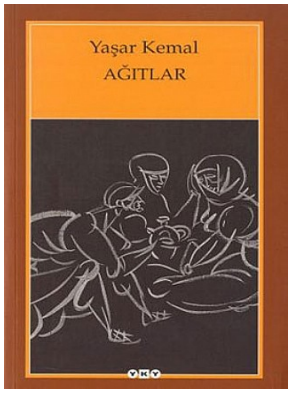

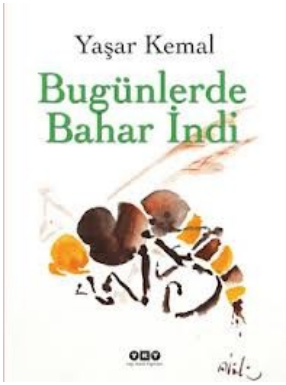

Yaşar Kemal'ın İnce Memed kitabı 5 cilttir. Ayrıca o kadar kitap yazmasına rağmen sadece 2 tane öykü kitabı yazmıştır.

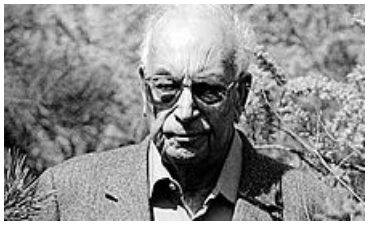

Yaşar KEMAL

Yaşar Kemal 1943-2015 yılları arası yazar olmuştur.Yaşar Kemal'in çocukken de olmak istediği meslek yazarlık. Bu yüzden en azından istediğini yaptı.

Yaşar Kemal'i saygıyla anıyoruz. Hiçbir zaman da unutmayacağız.

Kayla HAYNES 6A

Bazı insanlar vardır: Onlar Marmara Denizi, Kız Kulesi, Ağrı Dağı, Dicle Nehri gibi hep orada, doğanın sonsuzluğunun bir parçası olarak duracak sanırsınız… Onlar akıp giden, sürekli değişen toplumun hiç değişmeden aynı yerde duran, gidilecek yolu varlığıyla gösteren heybetli dağlarıdır. O insanlardan biri aniden ayrılıverdiğinde, neredeyse doğanın görüntüsü sarsılır, büyük bir deprem olmuşçasına her şey yerli yerinden oynar. Yaşar Kemal öyle insanlardan biriydi…

Bu toplumun harcına karışmış, ayrılmaz ve kımıldatılmaz bir varlığı haline gelmişti. Öldüğünü duyduğumuzda hepimiz aynı büyük sarsıntıyı, Ağrı Dağı birden yok olmuş gibi aynı büyük şaşkınlığı ve aynı büyük kederi hissettik, hepimiz biraz babamızı kaybetmiş gibi olduk. İçimiz titredi. Ölümünün ardından çok yazı yazıldı, daha çok da yazılacak. O yazılarda, o coşkulu yapıyı, onun bütün insanlık sanki kendi çocuğuymuş gibi şefkatli ve alaycı davranışıyla insanları kucaklayışını anlatan anıların şimdi acıya dönüşen gölgelerini görüyoruz.

Anlamını kim bilecek?

SÖZLÜK DEĞİLİZ Kİ !!!

BİLİN BAKALIM!

CELDMİZAC: ÇABUK KIZAN, ÖFKELENEN

REHAİ: KURTULMA, KURTULUŞ

KAYLA HAYNES : İLAÇ
BİLGE DOĞA BACINOĞLU: KÖTÜLÜK
ZEYNEP AYDINLAR: MIZRAK

SEDEF YURDAKUL: İBRET
METİN YOLERİ: SONUÇ
FATMA ÖZBALABAN:SIKINTI

BERF: KAR

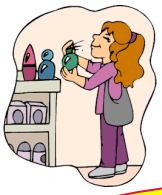

MÜMESSEK: MİS KOKULU

BİLLUR GÜLGE:TARAF
İNCİ UMAY: YAPRAK
SUHAN HATİPOĞLU: YOK ETMEK

ÖZGÜR ÇOBAN: DEVLET
LARA ÇINAR: MESLEK
CEYLİN ECE YILMAZ: MESLEK

EVLA: BİRİNCİ

HİBRE: BİLGİ

EDA ÖZDEN: EV
ECE KONAK: DUR
KAAN KULELİ: MEVLANA

ECE GÖKSU: KELİME
AYŞEGÜL GÜRLER: OT
LAL ATSAN: HIZLI

Bilge Doğa BACINOĞLU 5B

Rana ÖZHEKİM 5B

Bahara Girdik!

Bahar Temizliği

Bahar demek, temizlik demek.Şimdi işi gücü bırakın ve temizliğe başlayın. Bu odanıza da size de iyi gelecektir. Önce yatak temizliği… Yatak temizliğiniz için önce yatağı kaldırıp altını süpürün. Sonrasında eğer isterseniz yatağınızın yönünü değiştirin ve yatağın çarşafını daha canlı renklere boğun. Şimdi geldik dolap temizliğine... Dolap temizliği için önce tüm kıyafetlerinizi yere atın. Sonra dolabınızı silin, süpürün. Eğer isterseniz dolabınıza veya duvarlarınıza çiçekli posterler yapıştırın ve sonuna yaklaştık.Tek sorun eşyalar... Kullanılmayan eşyaları atabilir veya gerekmeyen teknolojik aletleri internetten satabilirsiniz. Kağıtları geri dönüşüme atın. Temizlik bitti.Oda temiz mi?

Baharda Nasıl Giyinilir?

Baharda ne giyilir? Bu sorunun cevabını bu sayfada öğrenebilirsiniz. Artık kazakların, uzun kolluların zamanı geçti. Kısa kollu tişörtleri, elbiseleri, gömlekleri tercih etmelisiniz bence. Çünkü havalar ısındı ve pişmek istemezsiniz. Bahar, yazın hazırlığıdır ve bu yüzden hemen dolabınızdaki kışlıkları kaldırıp yerine güzel bir bahar alışverişi yapabilirsiniz.Açık renkler ve canlı renkler baharın neşesidir. Bu yüzden pembe, sarı, turuncu, pastel renkler gibi renkleri tercih edebilirsiniz. Bence hemen başlayın.

Bahar Tatili mi?

Biliyorum kardan, kıştan çıktık diye kar tatilleri bitti diye üzgünsünüz. Ancak artık 1 haftalık güzel bir süreciniz var.BAHAR TATİLİ!!!! Peki bahar tatilinde neler yapabilirsiniz?

Belki bir seyahat, belki de bir konser.Ya da evde filmlerle, dışarıda arkadaşlarla. Belki müzik, belki resim. Belki sahilde saatlerce bulutları izlemek, belki de sadece uyumak, belki de bir sinema Ne istiyorsan yap. Buna başkası değil, sen karar ver.

Zeynep AYDINLAR 5A

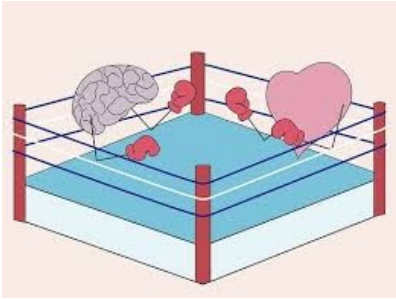

HANGİSİYLE HAREKET EDİYORSUN ? DUYGULARIN MI? MANTIĞIN MI?

Bazı insanlar duygularıyla, içinden gelenlerle hareket ederler,bazıları ise mantıklarıyla... Bakalım sen hangisi ile hareket ediyorsun?

1. Bir anne çocuğuna gerçekten çok pahalı bir hediye alıyor. Ne düşünürsün?

A. Sonuçta kendi çocuğu. Bence bir sakınca yok.

B. Ne yapıyor bu kadın? Gerçekten delirmiş olmalı. O kadar parayla bir fakire yardım etse olmaz mıydı?

2. Sen bir pastanecisin. Fakir bir çocuk hızlıca içeri dalıp bir ekmek çalıyor. Ne yaparsın \ düşünürsün?

A.Çocuğun ihtiyacı vardı sonuçta. Ona acırdım ve hiçbir şey yapmazdım.
B.Hemen arkasından bağırırdım. Geri gelirse ona hırsızlık yapmanın çok kötü bir şey olduğunu söylerdim. Çok aç olduğu için ekmeğin onda kalmasına izin verirdim.

3. Çok sevdiğin biri sana senin çok kıskanç olduğunu söylüyor. Ne yaparsın/düşünürsün?

A. Onu çok içerlerim ve küserim. Sonuçta ben kıskanç değilim!!!

B. Ondan bir süre uzak kalırım ve kendimi düzeltmeye çalışırım.

4.Kendinizi sinemada kahkahalar atarken hayal edebiliyor musunuz?
A.Tabi ki... Neden olmasın?
B.Hayır, sinemada kahkahalarla gülen insanların yaptığı tek şey, etraflarındaki insanları rahatsız etmektir.

5. Okula\ işe giderken bir kaza gördün. Ne yaparsın?

A) Çok üzüldüğün için işe \ okula gittiğinde içten içe hüzünlenirsin.

B) Anında 112 Acil'i ararsın. Çok önemli olabilir.

6.Bankadaki görevli size nezaketsiz davranırsa ne yaparsınız?

A.Sinirlendiğimi belli etmek için sinirli bir tavır takınırım.
B.Görevliyi kibar ama açık bir şekilde, uygunsuz tavırlarından dolayı uyarırım.

A'lar çoğunluktaysa
DUYGUSAL ÇIKTIN!
İnsanlar seni bazen melek gibi tanıyor bazen de şeytan gibi. Gerçekten duyguların seni yönetiyor diyebiliriz. Onları kontrol edemediğinde başına kötü şeyler geliyor. İnsanlar seni mutlu, hassas ve her zaman hoşgörülü biri olarak tanırlar. Tek sorunun küçük şeyleri bile dert etmen. Sana bir öğüdüm var: Pireyi deve yapma!

B'ler çoğunluktaysa
MANTIKLI ÇIKTIN!

İnsanlar seni mantıklı, dikkatli ve pratik birisi olarak görürler. Seni zeki, yetenekli ve aynı zamanda alçak gönüllü olarak tanırlar. Çok arkadaşı olmayan ama olan arkadaşlarıyla da çok iyi geçinen sen, her zaman insanların iyiliğini istersin. Kurnaz tilkiler artık mantığın ve senin ile baş edemeyeceklerini öğrendiler.

A ve B sayısı eşit çıktı ise…
DENGELİSİN!

İnsanlar seni daima canlı, eğlenceli, pratik birisi olarak görürler. Ne her zaman duygularının seni sürüklediği yere gidersin; ne de hep düz mantık ile ilerlersin. Senin doğan böyle. Tek düze bir hayat hiç sana göre değil. Her zaman ilgi odağısındır ancak hiçbir zaman bunu aşırıya kaçırmayacak kadar dengelisin. Ayrıca insanlar senin rahat ve anlayışlı biri olduğunu da bilir. Böyle devam et!!

Bilge Doğa BACINOĞLU 5B

JET GÜCÜ

F-15 EAGLE

EN HIZLI UÇANLAR

Jet motorlu uçaklar göklerdeki en hızlı araçlardır. Saatte 2,500 kilometre hıza ulaşabilen TU-144 ve Concorde'lar en hızlı havayolu jetleri arasındadır .F-15 Eagle askeri jeti ikiz motorları sayesinde saatte 2,660 km'nin üzerine çıkabilir.

Jetler, sivil havayolu taşımacılığında ve askeri havacılıkta kullanılırlar. Güçlü motorlar, soğuk havayı emdikten sonra onu yakıtla beraber tutuştururlar ve itme gücü elde ederler. Yanma sonrası oluşan sıcak gazlar da motorun arka tarafından dışarı çıkar.

SEA HARRİER AV 8B

F-22 RAPTOR

Can ERMERT 5B

ACİL ÇIKIŞLAR

Acil bir durumda pilot özel fırlatma koltuğunu kullanarak uçaktan çıkabilir. Öncelikle kokpit kapağı açılır ve koltuğa modifiye edilmiş roketler ateşlenir. Bu roketler sayesinde pilot uçaktan 90 metre kadar uzaklaşabilir.

HAYVAN BARINAKLARI

Çoğunuzun evinizde veya başka yerlerde beslediğiniz, sahip olduğunuz ve çok tatlı olduğunu düşündüğünüz hayvanlarınız var, değil mi? Onları evinize alıp onlara bakıyorsunuz. Fakat bazı hayvanlar bu kadar şanslı değil. Bazı hayvanların sokaklarda yaşaması gerekiyor ve çoğu zaman sokaklarda ya hastalanıyorlar ya da başlarına kötü şeyler geliyor. Bu durumda da hayvan barınaklarında yaşamaları gerekiyor. Bazı barınaklar hayvanlara iyi olanaklar sunsa da bazıları ise hiç iyi olmuyor. Hayvanlar kafeslerde kapalı kalıyor. Ayrıca yeterince yemek verilmiyor. Tabii barınaklar da sokakta yaşayan hayvanlara bir şey olduğunda onları iyileştirmek için onları alıyorlar fakat yine de güzel beslenerek iyi bir hayat yaşamak onların da hakkı değil mi? Tabii ki herkes onları evine alamayabilir fakat sokaklara veya evlerimizin önüne onlar için yemek koyabiliriz. Ayrıca onların da evlerimizde baktığımız hayvanlar gibi koruma altında olduğunu bilmek için evlerimizin önüne, bahçelere veya parklara köpek kulübeleri koyabiliriz.

Aynı zamanda onların sağlığını arada kontrol edebilmek ve hastalanmalarını engellemek için onları veterinere götürebiliriz.

Bu hayvanlarında eziyet görmemesini istiyorsanız ve onların da bizler gibi güzelce yaşamalarını istiyorsanız bunları yapalım.

Onların da güzel bir hayat geçirmeye hakkı var!!!

Sedef YURDAKUL 5B

KADINA ŞİDDETE HAYIR !!!

Onlarca kamu spotu, yürekleri burkan haberler, kadın dayanışma örgütleri ve sonuçta önüne geçemediğimiz, engelleyemediğimiz kadına şiddet sorunu... Araştırmam sırasında karşıma çıkan istatistikler bu durumun ne kadar içler acısı bir hal aldığının göstergesi durumunda. Bizler de neredeyse her gün haberlerde en az bir kadının öldürülmesini duyuyoruz fakat bunu değiştirmek için ne yapabiliyoruz?

Mısır'da kadınların %99'a yakın bir oranı sokağa çıktıklarında şiddete uğruyor.

"Kadın Hakları" var ama çok bir işe yaramıyor. Çünkü bu dünyada saygı diye bir şey artık kalmadı.Saygı olsaydı zaten bu olayların hiçbiri olmazdı. Siz ister miydiniz ? Her gün bir ölüm haberi geliyor haber ajanslarına. Hoş bir şey mi ?

Ünlülerin yaptığı hiçbir çalışma bu şiddet olaylarını önlemeye yetmedi. "Nasıl önleyeceğiz?" diye sorarsanız bana, ne yazık ki bir cevap veremem. Çünkü bu olaylar dizisi tek bir kişinin ya da 100 kişinin önleyebileceği bir şey değil. Bu toplumsal bir olaydır. Yani biz yardımlaşan ve çağdaş bir toplum ve halk olmayınca bu olaylar bir türlü çözümlenemez.

Serpil Rana ÖZHEKİM 5B

Hobiler

Bir şeyi severek ve bıkmadan yapmaya hobi denir. Herkesin farklı zevkleri vardır. Biri keman çalar biri futbol oynar. Herkes zevk aldığı hobiyi Yapmalıdır ve bence insan sevdiği hobiyi yaparken rahatlamalıdır. Ben hikaye yazarken rahatlıyorum ve hayal kuruyorum. Hikaye yazmak insana huzur veriyor ve insanın içine birden sevinç getiriyor. Çoğu yerlerde bir hobi edinebilirsiniz. Mesela yüzmek, voleybol oynamak, takı tasarlamak, ahşap boyamak...

İş dünyasında son dönemde en çok yapılan hobilerin dalış, yelken, dans etme olduğu söyleniyor. Bence yelken kullanmak eğlencelidir. Çünkü yunuslarla denize açılmak bence süper bir şeydir.

En İlginç Hobiler:

Ayak Voleybolu: Bu hobide sahada üçer kişilik iki takım oluyor ve voleybol sporunu hiç el kullanmadan yapmaya çalışıyorlar.

Cable Wakeboard: Elinizle çok sağlam bir ip tutuyorsunuz ve ayağınıza tahta geçiriyorlar. Sonra ipin makarası dönüyor ve uçuyormuş gibi bir şey oluyor. Bence çok eğlenceli.

Ayşenur EKİNCİ 5B

Çiçekler

Çiçekler çok güzel, renkli, eğlenceli canlılardır. Fark etmesek bile hayatımıza çok güzel bir şekilde renk katarlar. Ben çiçeklerin biz insanları çok mutlu ettiğini ve üzgün olduğumuz zaman bile onlara baktığımızda mutlu olduğumuzu fark ettim. Bugün sizlere güzelliğini fark ettiğim için çiçeklerden ve onlarla ilgili ilginç bilgilerden bahsedeceğim.

Çiçekler ile ilgili ilginç bilgiler :

1. Dünyadaki en büyük ve en kötü kokan çiçek Titan Arum çiçeğiymiş. 3 metreye kadar uzayan bu çiçeğin bir diğer adı da kokusundan dolayı, ceset çiçeği.
2. Japon geleneğinde hasta kişiye kesme çiçek götürmek uğursuzluk getiriyor. İnanışa göre çiçekler kesildiği için zaten ölü sayılıyor; o sebeple de saksıda canlı çiçek götürülüyormuş.
3. Dünyanın en zor açan çiçeği safran çiçeğiymiş. Kendi ağırlığının 100 bin katı kadar sıvıyı sarıya boyayabilen bu çiçek; kozmetik, gıda ve ilaç endüstrisi gibi sektörlerde kullanılıyor.
4. Can yelekleri ayçiçeklerinin gövdesi ile doldurularak hazırlanıyormuş.

Bilmediğim Çiçek Türleri:

Abronya çiçeği
Agapantus çiçeği
Alissum çiçeği
Armerya çiçeği
Nemofila çiçeği

EN SEVDİĞİN ÇİÇEĞİ YAZ

KULLANDIĞIM İNTERNET SİTESİ

cicekcicek.net

Lal ATSAN 5B

HAYAL GÜCÜ

Hayal gücünüzün ne kadar geliştiğini nasıl mı anlarız? Çok zor değil. Mesela hayal gücünü test etmek için birini gökkuşağı resmi verin ve ne gördüğünü sorun. Eğer gerçekten hayal gücü gelişmişse gökkuşağı dışında daha ilginç bir şey görecektir.Gökkuşağı yerine bulut örneği de çok verilir.

Yanda hayal gücü çok gelişmiş kişilerin çizdiği resimler var.Çok normal gözüküyor değil mi?En azından bazıları için. İşte o kişilerin hayal güçleri biraz daha gelişmiştir; çünkü resimdekilerin hayal gücü için yetersiz olduğunu düşünürler.Bazıları ise bu resimlerin hayal gücü için abartı olduğunu düşünürler ama hayal gücü

Yine bir resim….Bazı kişilere göre hayal gücünü anlatmak için resim çizmek gerekir ama bu kişiden kişiye değişir. Bana göre hayal gücü evet resimle anlatılabilir ama sadece resim değil.Konuşarak da yazarak da bir taşı oyarak da anlatılabilir. Gözlerinizi kapatın ve düşünün, hayal edin.O zaman işiniz çabucak biter ama unutmayın hayal gücü aceleye gelmez.Yandaki resim, araştırma sonuçlarına göre hayal gücünü en çok zorlayan resimlerdenmiş.

Hayal gücü asla sınırlı değildir. Hayal gücünüzü her yerdedir. Okulda, işte, evde...

Kayla HAYNES 6A

Pİ GÜNÜ

Pi Günü'nde Pi yiyelim, Pi konuşalım!

"Pi Günü" nedir?

Ünlü matematik sabiti pi sayısı anısına özel kabul edilmiştir ve her yıl 14 Mart'ta kutlanmaktadır. Bunun sebebi ise Amerikan tarih formatında bu günün 3/14 olarak geçmesi ve bunun pi sayısının en yaygın kullanımını anımsatmasıdır.

Pi Günü'nde bizler ne yaptık?

"Pi Günü" okulumuzda çok renkli geçti. Öncelikle "Pi Günü" ve pi sayısının önemini gösteren resim ve çalışmalar yaptık. Daha sonra bu çalışmalar ile sınıflarımızı ve okulumuzu süsledik. En son olarak da Pi Günü'ne özel pi kurabiyesi ve pastası satışı yaptık. Okulumuzda "Pi Günü" gerçekten çok eğlenceli geçti.

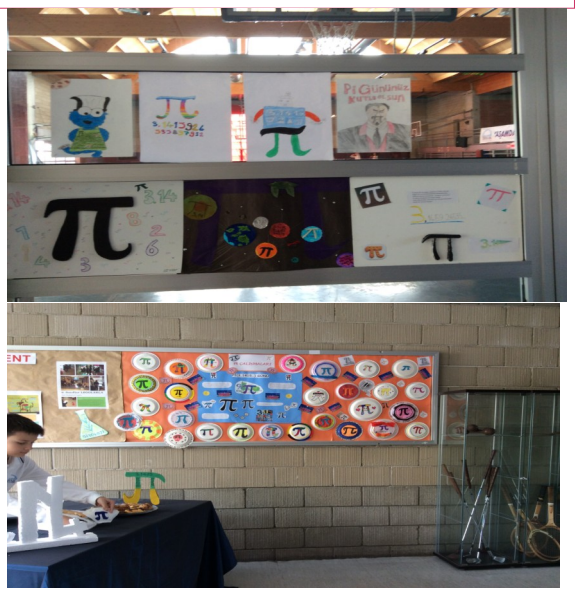

Pİ ÇALIŞMALARI

Pİ SATIŞLARI

Matematik Öğretmeninin Gözünden Pi Günü

Pi günü adına yüzyılda bir yaşanan bir tarihe tanık oluyoruz. 3 Mart 2015 yani pi sabitinin ilk 4 hanesi 3.14 15. Biz de okulumuzda bu kapsamda "Pi Günü" etkinlikleri düzenledik. Derste pi çalışmaları yaptık ve panomuzda onlara yer verdik. Tablette pi sabitine özel logolar oluşturduk, pi sabitine renklerle kısaca hayat verdik diyebiliriz. Aynı zamanda da pi kek ve pastaları hazırlayıp sosyal sorumluluk projesi kapsamında satış yaptık. Matematikle dolu dolu bir gün geçirdik diyebiliriz. Tüm dünyanın "Pi Günü" kutlu olsun:)

RAHİME RÜSTEMOĞLU (5. ve 6. sınıf matematik öğretmeni)

Can ERMERT 5B

Yaz Tatilinde Ne Yapmalıyım?

Türkiye'de dört mevsim yaşansa bile en kısa süren ay yaz gibi gelir insanlara. Şimdi size yazın tadını çıkarmanız için birkaç öneri vereceğim.

Piknik yapın, parklarda temiz havayı içinize çekin ve doğanın tadına varın.

Küçük beyaz bir elbise ise "Yazın ne giyilir?" sorusunun cevabı olacaktır. Beyaz renk güneş ışınlarını siyah renk gibi ışığı geçirmediği için beyaz ya da onun gibi açık renkleri tercih etmelisiniz.

Bol bol yüzün. Belki bunu okuyan kişiler denize giremeyecek. O zaman da bazı kulüplerin havuzlarında ya da varsa evinizin havuzunda yüzün.

Doğa ile iç içe olun. Gezilere katılın, her yeri dolaşın. Ama arılara vb. hayvanlara dikkat edin!

Yazın size iyi gelecek şeylerden bir tanesi soğuk içeceklerdir. Örnek: limonata, kola, fanta, meyve suları vb. (Bunlardan bazılarını aileniz içmenizi istemiyorsa, içmeyin tabii).

Benim de yapmayı sevdiğim şeylerden biri günbatımını seyretmektir. Siz de denemelisiniz. Yanınızda fotoğraf makineniz varsa, bu fırsatı kaçırmamalısınız.

Otel odasındasınız ve çok sıkıldınız diye düşünelim. Ben o vakti kitap okuyarak değerlendirirdim (Siz kitap okumayı sevmiyorsanız el işi, resim yapma, arkadaşlarınızla konuşmanızı ve günlük tutmanızı tavsiye ederim.)

Gelelim dondurmalara… Yazın dondurmanın tadını çıkarın! Belki kışın yiyemediğinin dondurmanın şimdi hakkını verin.

Çiçek ZENGİN 5A

Yılın Atasözleri

TERECİYE TERE SATILMAZ.

Anlamı:

Birine çok iyi bildiği bir şey öğretilemez, bir konuda bilgi verilemez. Böyle bir şeye kalkışan ya da çalışan kendisini gülünç duruma sokar.

DAVUL BİRİNİN BOYUNDA,TOKMAK BAŞKASININ ELİNDE.

Anlamı:

Bir olayda sorumluluk birinde olmasına karşın bir başkasının sözü geçiyor ve onun sözüyle, talimatıyla hareket ediyor.

ACIKAN NE OLSA YER, ACIYAN NE OLSA SÖYLER.

Anlamı:

Geçim sıkıntısı içinde bulunan kişi, ne türlü bir geçim yolu bulursa onu yapar. Canı yanan kişi de sonunu düşünmeden ağzına geleni söyler.

EL ELİ YIKAR, İKİ EL İSE YÜZÜ.

Anlamı:

Toplu yaşama biçimi herkese bir görev yükler. Bu görevlerin yapılması bir yandan düzeni sağlar, bir yandan da sıkıntıların ortadan kalkmasını. Dolayısıyla karşılıklı yardımlaşma esasına dayalı bu görev iyilikleri çoğaltır, toplumu güçlü kılar.

BABADAN MAL KALIR, KEMAL KALMAZ.

Anlamı:

Babası ölen kişiye maddi varlıklar kalabilir ama olgunluk ve fazileti miras olarak kalmaz.

DEVEDE DE BOY VAR AMA EŞEĞİN ARKASINDAN GİDER

Anlamı:

Boy her şey değildir. İnsan da zeka varsa boy ona vız gelir. Zeki olmak uzun, kısa veya güzel olmaktan üstündür.

Zeynep AYDINLAR 5A

Haziran 2015/Mavi/17

IRMAK OKULLARI
“EDINBURGH SCIENCE”

7 Nisan sabahı heyecanla uyandığım günün sonunda işte Edinburgh’ dayım. Keyifli bir uçak yolculuğunun sonunda vardığımız İskoçya’ nın bu güzel şehrini önce otobüsümüzle gördük. Sonrasında “Edinburgh Kalesini” gezdik. Bu kale, İskoçya tarihinde önemli bir yere sahiptir ve biz orayı gezerek şehri tepeden görme şansını yakaladık. Ayrıca William Wallace’dan (Bravehearth) kraliyet törenlerine, cadı avından taç giyme törenine, İskoçya’ nın tarihi hakkında bilgi aldık. Sonrasında gezdiğimiz “Dokuma Atölyesi”nde de şu meşhur ekose kumaşların nasıl dokunduğunu gördük, birbirinden renkli ve güzel kiltler muhteşemdi. Şimdi dinlenme zamanı, doğru otele….

2. gün yine sabah saat 8'de yataktan zar zor kalkmıştık. Otelde nefis bir kahvaltı ettikten sonra "Our Dynamic Earth"e gittik. Dünyanın geçmişini, bugününü ve geleceğini gördük. Önce "Büyük Patlama"yı seyrettik. Dünyanın oluşumunu seyrederken gezegenlerin oluşumu hakkında fikirler edindik. Çorak tundralardan okyanus derinliklerine yapılan bu eğlenceli gezide dinozorlarla karşılaştık ve yağmur ormanlarını ziyaret ettik.

Güzel bir öğlen yemeğinden sonra “ National Museum of Scotland” ı yani İskoçya’ nın “Ulusal Müzesi”ni ziyaret ettik. Devasa boyuttaki bu müzede “Milenyum Saati”, yüzlerce hayvanın iskelet modellerini gördük, “Bilim Festivali”ne özel hazırlanan deneysel stantlarda çok keyifli saatler harcadık.

Bugün uzun mu ne? Sırada İllüzyon cenneti “ Camera Obscura” var. Daha binanın dışından başlayınca illüzyonlu aynalar, binanın içerisine girmek biraz zor oldu. Bir bina düşünün, içerisi aynalar ve ışık oyunları ile dolu. Bir kata çıkıyorsunuz; aynalarla kaplı labirentler var, çık çıkabilirsen. Bir kata çıkıyorsun; aynalardan oluşmuş düzenekler kurulu, şaşkınlıkla yapıyorsun hazırlanan düzenekleri. Keşke bütün gün burada kalsak hiç çıkmasak bu binadan.

IRMAK OKULLARI
“EDINBURGH SCIENCE”

3. gün erkenden kalkıp kahvaltımızı yaptık. Bugünkü programımız “City Art Center”da hazırlanan atölyelere katılmaktı. Her sene mart aynının son haftası ile nisan ayının ilk haftasında tüm şehir “Bilim Festival”ini yaşıyor. “City Art Center’da festival için hazırlanmış, her katında birbirinden güzel bir sürü atölye çalışmaları ile dolu, beş katlı bir bina. Bir katında evini ısı yalıtımı ile kaplamaya çalışan bir ev sahibi iken bir anda fotoğraf basan bir fotoğrafçı olduk; karanlık odada kendi tasarladığımız fotoğrafımızı bastık. Sonra başka bir kata geçtik. Kan ve kalp barında bizi bekliyorlardı. Birilikte kalbin yapısı, çalışma sistemi derken kendi kanımızı yaptık. Sonra bizi göz incelenmesi için başka bir masaya aldılar. Gerçek koyun gözü kestik. İnanılmazdı.

Nasıl bir kat burası, anlamadım bir anda! O da ne? Kaza geçiren biri varmış, yardımımıza ihtiyacı varmış. Ameliyat kıyafetlerimiz giydik, onu kurtarmak için maketler üzerinden ameliyat ettik. Daha ameliyatın şokunu atlatamamıştık ki bir anda CSI dedektifleri olduk. Olay yeri incelemesi yaparak suçluyu bulduk. Katil uşak. Daha bir sürü etkinlikler vardı ama anlatmayayım. Siz de festivale katılın ve görün.

Çok güzel vakit geçirmiştik ama artık otele dönme vakti gelmişti. Bir restoranda akşam yemeği yedikten sonra otel odalarına çıkıp eşyalarımızı topladık.

4. gün her zamanki gibi saat 8'de kalkıp, kahvaltı edip yola koyulduk. Havaalanına gitmeden önce bir-iki saatlik serbest vaktimiz oldu ve biz de alışveriş yapmayı ihmal etmedik. Havaalanına vardığımızda uçağa kadar uzun ve sıkıcı bir süreç bizi bekliyordu. Uçağı beklerken herkes telefonlarında/tabletlerinde oyun oynayıp sohbet ediyordu. Uçağa bindik ve artık dönüş yolculuğumuz başlamış oldu. Gece saat 12'de okuldaydık ve anne-babalarımız bizi bekliyordu. Sevinçle kendimizi onların kollarına bırakınca bu gezi de sona erdi!

Lara YELKOVAN 7A
Ahmet Ege TANRIVERDİ 7B

HAYALLER SENFONİSİ

HAYALLER SENFONİSİ

Bizi hayatta kalmamız için zorlayan, düşündüren, umutlandıran, hırslandıran hayallerimiz vardır. Kaç yaşında olursak olalım hayal kurmak bizi çocuklaştırmaz. Hayal kurmanın yaşı yoktur. Bir an için, büyülü dünyamıza taşır bizi. Hayallerimiz bize ne kadar uzak olursa olsun, inancımız ve umudumuz ona ulaşmaya yetecektir. Benim de ipinden tutmak istediğim bir hayalim var. Bu hayalime de hücumdaki kanser hücreleri dahil hiç kimse engel olamayacak. Öncelikle, iyileşip şu beyaz hastane duvarlarının arasından çıkabilmek, daha sonra da ölene kadar müzik yapmak istiyorum. Hikâyemi sorarsanız, altı yaşındayken vücudumda insanlarda az bulunan bir kanser hücresi fark ettiler. Doktorlar beni iyileştirmek için her yolu denediler. Gerçekten, çok kez denediler. Ama kanserli hücreler beni bırakmadı. Ben de yaşayabildiğim süreye kadar onlarla yaşamayı öğrenmeliydim. Durumumun iyiye mi kötüye mi gittiğini öğrenmek için her iki günde bir, bazen her gün doktor kontrolüne gidiyorum. Zaten bu hastalıkla çıkıp parkta oynamayı bekliyor değilim. Sekiz yaşında babamın bana doğum günü hediyesi olarak bir piyano aldığını öğrendiğimde nefesim kitlenene kadar evin içinde koştuğumu hatırlıyorum. Evet, onun sonu da hastanede bitmişti. Babamın o piyanoyu eve getirdiği günden beri, her gün azar azar şarkılar çalmaya başladım. Bu işi kendi kendime öğrenip küçük adımlarla kocaman hayalime ulaşabilmek istiyordum.Şimdi on altı yaşındayım. Diğer tüm gençler gibi kalabalık lise koridorlarında gezmeyi, partilerde deli gibi eğlenmeyi çok kez istemiş olsam da, sonuç değişmedi. Özel eğitim alıyorum.

Yine bu engebeli hayatımın bir sabahı, annemin tatlı sesiyle uyandım. “Karnım gurulduyor.” dedim sızlanarak. “Nasıl gurulduyor? Ağrıyor mu? Tatlım nefes almaya çalış, hemen geliyoruz!” dedi annem telaşlı bir şekilde odamdan çıkmaya çalışırken. “Acıktım demek istemiştim.” dedim arkasından. Ve gülmeye başladık. İşte böyle. Her anım telaşlıydı. Bunun sadece benim için değil, annem ve babam için de çok zor olduğunu biliyordum. Bazen sadece onların sırtında taşımaları gereken bir yük gibi hissetmemek, onları yormamak için pes etmek istiyordum. Ben her günümü ölüm korkusuyla geçiriyorsam, onlar da kızlarını kaybetme korkusuyla geçiriyorlardı. Ama senelerimi harcadığım bu hayal, beni ayakta tutmaya yetiyordu. Kahvaltımı ettikten sonra, kuyruklu piyanonun başına oturdum. Notaları aklımdan değil, kalbimden bularak çalıyor, duygularımla çıkarıyordum melodiyi. Her çalışımda gözlerimi kapıyor, kendimi kocaman bir sahnede piyano çalarken hayal ediyordum. Daha sonra dev bir alkış... Ve sonra... Sonra gözümü açıyor ve hala odamda, bir tüpe bağlı buluyordum kendimi. Sanki doktorların bana zorla içirdiği ilaçlar değil, parmaklarımın bastığı notalar iyileştiriyordu beni. Müzik, tek arkadaşım ve tek ilacımdı. Piyanonun başında, bir kaç şarkıyı gözden geçirdikten sonra takvime bir göz gezdirdim. Bir hafta sonra on yedime giriyordum. Pek heyecanlı sayılmazdım. Her sene aynı kişiler, aynı kutlama. Teyzem, kuzenlerim, annem, babam… Ve ben. Pasta kesiyor, şarkılar söylüyorduk ve daha sonra da her sene çalmamı istedikleri o aynı şarkıyı çaldırıyorlardı bana. Onlar, tek seyircilerimdi.

Bir hafta geldi, çattı. Aynanın karşısında, teyzemler geldiğinde yapacağım “şaşırmış gibi yapma” ifadesini çalışıyordum. Evet, hiçbir zaman şaşırmadım. Herkes geldiğinde, pastanın başında toplandık. Babam bana bir kaç özlü söz söylediğinde, kabul ediyorum, gözlerim yaşarmıştı. Ben pastayı tam üfleyecekken babam;

“Bir dakika!” diye bağırarak araya girdi.

“Ben hediyemi şimdi vermek istiyorum. Belki Özge'nin tutacağı dilek değişir.” dedi ve bana bir zarf uzattı. Meraklanmıştım. İçinde para olmamasını umarak zarfı aldım. Zarfı açtığımda, içinden muhteşem ve göz alıcı renklerle süslenmiş bir afiş çıktı. Etkileyiciydi. Üzerindeki yazıyı okumaya başladım. Bu bir piyano resitalinin afişiydi. Yarışma formunda düzenlenen bir resitaldi bu.Herkes sahneye çıkıp marifetini gösterecek ve en iyi ilk üç belirlenecekti. Birinci ve ikinci olan yarışmacılar, konser verme hakkı kazanacak ve yarışmayı düzenleyenlerin davet ettiği misafirlere kendi bestelerini sunacaklardı. Davetlilerin en çok beğendiği yarışmacı ise, kendi kaydını yapıp klasik müzik ve radyo kanallarında yayımlama fırsatını yakalayacaktı. Resitalde üçüncü olana ise para ödülü vardı.

“Katılmalıyım.” dedim. En büyük gülümsememle babamın boynuna atladım.

“Yani en azından şansımı deneyebilirim, değil mi?” dedim.

“Sana güveniyoruz Özge.” dedi teyzem. Daha sonra kutlamamıza her sene olduğu gibi devam ettik. Hava karardığında, üzerimi değiştirip yatağa uzandım. Elimde hâlâ o afiş vardı. Yazıları tekrar tekrar okuyor ve nasıl bir şey olduğunu hayal ediyordum.

Yarışma gününe kadar her gün saatlerce çalıştım. Şarkım hazırdı. Yarışmaya bir gün kala annem odama bir hediye paketiyle girdi. Bana uzattı.

“Sanırım bu yarışmada işini görebilir.” dedi gülümseyerek. Pakedi açtım. İçinden bembeyaz, muhteşem bir elbise çıktı. Sade ama etkileyiciydi.

“Anne... Bu muhteşem!” dedim ve boynuna sıkıca sarıldım. En içten şekilde gülümsedi. Beni mutlu görmeyi seviyordu. Takılarımı ve ayakkabılarımı da hazırladıktan sonra geç olduğunu fark ettim.

Çok heyecanlıydım. Bu gece güzel uyumalıydım.

Sabah uyandığımda kalbimin daha önce hiç bu kadar hızlı atmadığına emindim. Yarışma saatine kadar çalacağım şarkıya çalıştım. Saat yaklaştığında elbisemi giydim. Annem beni kolumdan tutup kendine doğru çekti.

“Daha makyajını yapmadık.” dedi gülümseyerek. Birkaç malzemeyle odama geldi ve hızla makyajımı yaptı. Fazla abartmamasını istemiştim. Dediğim gibi de oldu. Sanırım gerçekten güzel görünüyordum.

‘‘Hadi, kanser hücreleri. Bugün arıza çıkarmayın.” diye mırıldandım ve notalarımı alıp kapıdan çıktım. Annem beni arabada bekliyordu. Arabaya bindiğimde gülümseyerek:

“Hazır mısın?” diye sordu. Evet, anlamında kafamı salladığımda gaza bastık.

Yarışma salonu kocamandı. Sahne hazırdı ve benden kesinlikle daha çok süslenmiş kızlar koltuklara sıralanmıştı. Kapıda elime verilen yarışma numarasına bakarak koltuğumu buldum ve oturdum. Annem de oturduğu yerden bana göz kırptı. Bir saat sonra, herkes hazırdı. Koltuklar tıklım tıklımdı. Bir adam sahneye çıktı ve genelde yapılan o klişe açılış konuşmalarından birini yaptı. İlk yarışmacıyı sahneye çağırdı. Kız çalmaya başladığında, sanki şarkıyı damarlarımda hissediyordum. Kalın notalarda ürperiyor, ince notalarla beraber ben de yumuşuyordum. Sıra bana gelene kadar çalan herkes gerçekten çok iyiydi. Umutsuzlanmaya başlamıştım. Benim anonsumu yaptıklarında içimden kendime:

“Elinden geleni yap.” diye mırıldandım. Piyanonun başına geçtim ve tüm duygularımla çalmaya başladım. Gerçekten iyi iş çıkarıyordum. Parçanın son kısmına geldiğimde, nefes alamadığımı hissettim. Tıkanmıştım. Son notayı da bastıktan sonra hissizleştim. Daha sonra her yer kararmıştı...

Uyandığımda hastanedeydim. “Şaşırmadım.” diye mırıldandım. Doktorlar geldiğinde “Her zamankinden. Değil mi? Akciğerlerime su doldu. Ve buradayım.” dedim sorgulayan bir ses tonuyla. Doktor hayır anlamında başını salladığında endişelenmiştim. “Durumun kötüleşiyor Özge. Kendine iyi bakmalısın. Hastalığın dolayısıyla kısıtlı zamanın olduğunu zaten biliyordun. Ama şimdi baktığımız sonuca göre kanser hücreleri ciğerlerini sarmış. Sana koyduğumuz belirsiz yaşam süresi biraz daha azaldı. Hayatının son bir ayını iyi geçir olur mu?”

Olamazdı. Bu gerçek olamazdı. Tam hayallerime ulaşma fırsatını yakalamışken yere çakılmış gibiydim. Bir ay... On yedi senelik hayali, bir aya sığdırabilir miydim? Gözlerimden süzülen yaşlara engel olamadım. Ellerimi sıktım. Kendi konserimi vermeden ölemezdim. Kanser hücrelerim dayanmak zorundaydı. Hastaneden çıktığımızda, annem de babam da, arabada tek kelime etmediler. Çok üzgündüm. Bunu onlara ve kendime yaşattığım için çok ama çok üzgündüm. Artık ağlayamıyordum. Bu hissi bir gün yaşayacaktım. Ama o gün bugün olmamalıydı. Annem gözyaşlarını silip gülümsemeye çalışarak:

“İkinci olmuşsun Özge! Bir ay sonra kendi konserini veriyorsun düşünsene! Rüyaların gerçek oluyor!” dedi sevinerek. “Tabii o zamana kadar ölmezsem.” dedim göz devirerek. Başımı cama yasladım ve eve gelene kadar sadece sessizce dışarıyı izledim. Annemi daha önce hiç böyle görmemiştim.

‘‘O günden sonra vazgeçmedim. Her gün yeni yazdığım besteye çalıştım. Annemler de dinliyor, benimle gurur duyuyorlardı. Her çalışımda melodinin ellerine kendimi daha da büyük bir güvenle bırakıyordum.

Konser günü gelmişti. Bu zamana kadar dayanmıştım. Fakat yaşadığım her gün, beni yakında öleceğim gerçeğinden daha da uzaklaştırıyordu. Sanki hep yaşayacakmışım gibi... Konser salonuna vardığımızda her yer tıklım tıklımdı. Bu salon, diğerinin on katıydı. Büyülenmiştim.Tekrar aynı adam sahneye çıktığında, herkese geldikleri için teşekkür etti. Ben ikinci sırada çıkacaktım. Birinci olan kız çıktı ve bestesini çaldı. Gerçekten güzeldi. Anonsumu yaptıklarında tıpkı eski seferki gibi ellerimi sıkarak “Elinden geleni yap.” diye mırıldandım. Sahneye çıktım. Hissederek ama her zamankinden daha çok hissederek çaldım. Buraya gelene kadar her günümü “Belki de hayatımın son günü.” korkusuyla geçirmiştim. Bir ay boyunca, uyanabildiğim her sabaha şükretmiştim. Şimdiyse buradayım. Piyanonun başında. Parçanın son satırına yaklaşıyordum. Tutkuyla bağlı olduğum notaları gittikçe tuşlara daha sert basarak daha çok hissederek çalıyordum. Ve son satır...Son notalar... Son notayı, en iyisiyle çalmalıydım. Parmaklarımı hazırladım. Sanki bir aydır tuttuğum nefesimi, sakladığım tüm gücü bu notaya verdim. Alkışlar her yerdeydi. Kalbim, insanların alkış sesleriyle dolmuştu. Kendi konserimi vermiştim. Fakat o notadan sonra... Işıklar parlaklaştı. Nefes alamıyordum. Her yer bembeyazdı. Son gücümle kalkıp selam vermek isterken kendimi yerde buldum. İşte, hayatımın son damlasını müziğe adamıştım. Kendimi, notaların eşliğinde ölüme bıraktım.

(İTÜ Geliştirme Vakfı Okullarının açmış olduğu öykü yarışmasında **İKİNCİ** olmuştur.)

Ada ÖZTÜRK 8A

ÇANAKKALE

18 Mart 1915, kurtuluş için verilecek savaşın başlangıç tarihi… Şehit olacağını bile bile öne atılan askerlerin vatanı kurtarma çabasına şahit duran gün…

20 Nisan 1915, kurtuluş mücadelesi için bir adım daha atılacağı aşikâr. Oğlunu savaşa yollayacak ana, yiğit anası öyle sandığınız gibi çok üzgün ve korkmuş değil. Aksine gururlu. Yiğit evladına bakıyor: “Sen ölmeye gitmezsen bu vatanı kim kurtaracak yavrum?” Belki de bu sözler ağzından çıkmıyor. Ama dile getirmese bile düşünüyor…

Yiğidin iki aylık evladı, koltukta, babasının yüzüne bakıyor. Karısı, kocasına teşekkür ediyor. Sevgisi için, çocuğu için ve ona bırakacağı vatan için. Yiğidin eline bir mendil sıkıştırıyor. Üstüne bebeğin kokusu sinmiş, bebeğin baş harfi işlenmiş. Yiğit yemin ediyor: “Ben ölmezsem bu vatan sizin olamaz!” diyor. Saatlerdir gözyaşlarını tutan ana ağlıyor. Aslında üzülmüyor ama gene de ağlıyor. “En azından” diyor, “En azından kanını vatanımın toprağına dökecek.” Yiğidimiz yola çıkıyor. “Ölecek olsam da kucağında…”

25 Nisan 1915, zaman gelmişti işte. İlk kara çarpışmaları dakikalar sonra. Cephede yerini alıyor yiğit. Kırk üçüncü alaydan yiğidimiz… Adı kırk üçüncü alayın altında yazacak. “Şehit” diye anılacak. “Çanakkale geçilmez!” diye haykırıyor kırk üçüncü alay. Çarpışma başlıyor. Yiğidimiz fısıldıyor: “Çanakkale geçilmez!”

15 Haziran 1915, yiğidimiz hâlâ ayakta. Yiğidin alaydaki en yakın arkadaşı ölmüş. Yiğit aç, yiğit yorgun, ama hâlâ uğruna ölmesi gereken bir vatan var.

Sabahtan yemekler dağıtılmaya başlıyor. Yemek, üzüm hoşafı… Yiğit bütün hoşafı bitiriyor. Öğlene yemek yok. Karınlarını doyurup ayakta kalmalarını “vatan sevgisi” sağlıyor. Akşam yağlı buğday çorbası ve tam ekmek… Yiğidimiz yemeğini güzelce yiyor çünkü yarın yemek var mı belli değil.

08 Ağustos 1915… Yiğidimiz hâlâ şehit olmamış. Sabah yemekleri dağıtılıyor; yarım ekmek… Yiğidimiz aç; kuru ekmeği yiyor ancak doymuyor. Ölüm eşiğindeki yaralı adam “Benimkini de sen ye.” diyor. Yiğidimiz kabul etmiyor. Adam üsteliyor. “Ben zaten burada öleceğim, sen vatanını savunurken şehit düş. Açlıktan burada değil.” Yiğidin gözleri yaşlı… Ekmeği kabul ediyor. Ekmeği bitirdiği sırada çatışma başlıyor. “Şimdi!” diyor. Eline eşinin verdiği mendili alıyor, iyice kokluyor. Arkadaşlarıyla birlikte cepheden fırlıyor. İlerleyebildiği kadar ilerliyor. O sırada kolunda bir acı hissediyor. Silahı tuttuğu kolundan vurulmuş. Silahı hemen öbür eline geçiriyor. Tam o sırada karnında bir sızı hissediyor. Ayakları uyuşuyor. Dizlerinin üstüne çöküyor. Son kez mendili sıkıyor. Önünde onu kurşunlayan askere bakıyor. “Çanakkale geçilmez, bunu bilesiniz.” Yiğidimiz şehit oluyor. O sırada evde bebeği “Baba” diyor. İlk defa “Baba” diyor…

(İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından düzenlenen **"Çanakkale Savaşlarının 100. Yıl Dönümü"** konulu kompozisyon yarışmasında, **BİRİNCİ** olmuştur.)

Ece KONAK 8A

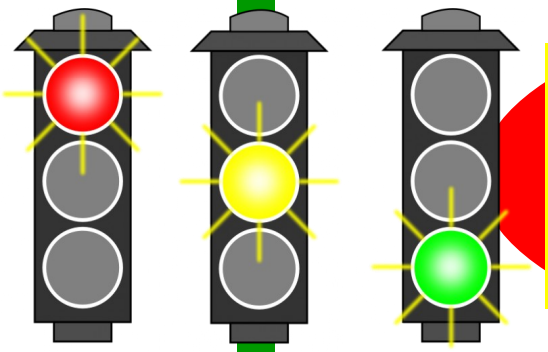

TRAFİK HAYATTIR

Ne kadar uzun olsa da yollar,
Kurallara uyunca olmaz kavgalar.
Emniyet kemerini takınca
Güvende olur tüm canlar.

Sarı, yeşil, kırmızı
Işıklar keser hızı
Bilinçli olunca vatandaş
Olmaz kimsede sızı.

Araçlar, yayalar ve levhalar
Hepsi birden trafiği tamamlar
Dikkatin dağılınca
Başına gelecek var.

Trafik hayattır,
Hayat ise tek nefesliktir.
O tek nefes emniyet kemerini takmanıza değmez mi?
Telefon görüşmenizi ertelemeye yetmez mi?
Can güvenliğinizi düşünmenize engel mi?

Yakup Ferit AYRANCI 8A

(İstanbul Valiliği İl Milli Eğitim Müdürlüğünün açmış olduğu yarışmada ÜÇÜNCÜ olmuştur.)

UYUMSUZ

ESERİN KÜNYESİ

Yapımı: 2014 - ABD
Tür: Bilim Kurgu , Aksiyon , Romantik
Süre: 139 Dak.
Yönetmen: Neil Burger
Oyuncular: Shailene Woodley , Theo James , Kate Winslet , Jai Courtney , Miles Teller

Seslendirenler: Talat Bulut , Ahmet Taşar , Oya Prosçiler , ilham Erdoğan , Sinan Divrik
Senaryo: Evan Daugherty , Vanessa Taylor

Yapımcı: Lucy Fisher , Douglas Wick

UYUMSUZ

Uyumsuz, adlı film Veronica Roth'un dünya çapında satan kitabından derleme, gençlere hitap eden etkileyici bir filmdir. Bu film bizlere insanlar arasındaki farklılıkların gerek toplum hayatı, gerekse bireyler üzerindeki etkisini yansıtıyor. Gelecek dünyamızda geçen bu film, kargaşa yaşanmaması için insanların topluluklara ayrılmasını konu almıştır. Bu beş erdemsel topluluk: "Dürüstlük, Fedakârlık, Bilgelik, Cesurluk ve de Dostluk"tur. İnsanlar 16 yaşına geldiklerinde kendi insani özelliklerine göre bu beş bölümden birine dâhil olup ömür boyu bu bölümde yaşamlarını sürdürmektedirler. Bu seçim sürecinde de bir dizi testlerden geçmek zorundadırlar. Tris, hangi gruba katılması gerektiğini söyleyecek testin sonucunda "uyumsuz" olduğunu, yani bütün grupların özelliklerine ait olduğunu öğrenir. Eğer içinde yaşadığı, bireysellikten korkan toplum Tris'in kimliğini öğrenirse hayatı tehlikeye girecektir. Bu noktada Tris, bir asker grubuna katılmaya karar verir. Tris, zorlu eğitimi boyunca birçok kişi ile karşılaşır fakat bunlardan en önemlisi tabii ki Tris'in ilk başta sevmeyeceği, fakat sonradan aşık olacağı otoriter olduğu kadar yakışıklı lider Four'dur.

Uyumsuzların yaşamasına olanak verilmeyen bu dünyada Tris, hayatta kalabilmek ve kendisi gibi uyumsuzların bu düzende nasıl tehlikelerle karşı karşıya olduklarını öğrenmek için Four'a güvenmek ve onunla iş birliği yapmak zorunda kalır.

Filmin oldukça güzel bir senaryosu olduğunu düşünüyoruz. Dünyada yeni bir düzen kurularak insanları erdemlerine göre sınıflandıran ve bunun dışına çıkması mümkün olmayan baskıcı bir düzen. Başkarakterimiz ve sürpriz karakterler bu düzene karşı çıkıyor ve sorguluyor. Filmi büyük bir keyifle izledik. Çok heyecan verici ve sürükleyiciydi, yaratılan farklı dünya başarılıydı ve günümüz dünyasının sokulmaya çalışılan şekliydi bizce.

Merve AKIN-Ece KONAK 8A

KİBARLIK BUDALASI

Mösjö Jourdain'e Şiirler

Kibar olmak istedin,
Budala oldun,
Yolun açık olsun.
Bu asillik tutkusu
Son arzun olsun.
Bari komik bir sıfatın olsun.

Perit Hakkı KURMEL 7B

Çok kibar olmuşsun ne fayda
Zorla asalet olmaz bunu artık alna.

Asil olma tutkusuyla gözün dönmüş
Dost sandıkların düşmana dönmüş.

Ahmet Ege TANRIVERDİ 7B

Mösyö Jourdain sen kendi kendini yaktın,
Bu asil olma işini kafana taktın,
Asalet tutkusuyla kendi yolundan saptın,
Çevrendekilerin sözüne kanıp
Düşünmeden her denileni yaptın.

Bartu OLCAY 7B

Soyluluk sanıyorsun her şeyi,
Parayla kandırdığını sanıyorsun herkesi
Halbuki parmağında oynatıyor soylular seni
Kendini olduğun gibi kabul et,
Bu saçma düzene veda et.

İmge AKTUĞAN 7B

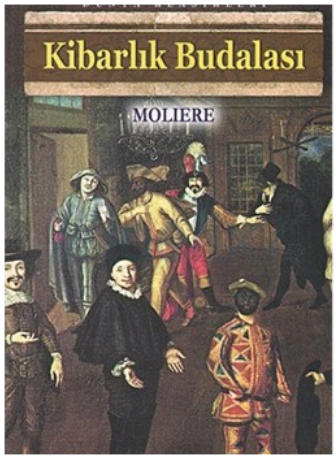

Her şey soyluluk
değildir,
Gönül soyluyla değil,
Sevdiğiyle evlenir.
Etraf o zaman şenlenir.

Ah Mösyö Jourdain ah,
Bir bilsen gerçek edebi
O zaman dinlemezsin
bu gevezeleri.
Kendi soyundan
utanmaz
Seversin tüm mazini.

Emre KOLBAŞI 7B

Soylu olmaktan başka bir şey görmüyor gözlerin
Hiçbir şey ifade etmiyor karına söylediğin
sözlerin
Gözünün önündeki perdeyi kaldırsan,
Anlayacaksın
Hayat ibaret değil senin soyluluk tutkundan.

Söylenen her saçmalığa inanıyorsun
Herkes tarafından kandırılıyorsun
Söz gelince soylu olmaya
Sıra gelmiyor senin susmana.

Ezgi EROĞLU 7B

KİBARLIK BUDALASI ÜZERİNE

Moliere'nin Kibarlık Budalası'nı okurken keyif aldım. Soylu olmanın veya başkalarına özenmenin ne kadar kötü bir şey olduğunu anlatan bu kitap beni "Acaba yine Mösyö Jourdain nasıl bir cahillik yapacak?" diye düşündürüyordu. Aralara esprilerin serpiştirildiği bu kitap okuyanı hem güldürüp hem de meraklandırıyordu. Bu kitap bana, başkalarını özenmenin ne kadar kötü bir şey olduğunu ve nerde olursam olayım kendim gibi davranmam gerektiğini öğretti. Bu kitap aslında günümüzde de yaşanan kıskançlığın beraberinde getirdiği, özenme duygusunu anlatıyor. Bu kitabın bir tiyatro metni olması da bence ayrı bir güzel. Okuyucuyu sıkmadan, okuyucuya anlatmak istediğini anlatıyor. Bu kitabı okurken dikkatimi çeken bir başka konu ise, şu an yaşadığımız sorunlarının çoğunu geçmişte de yaşanmış olduğunu ve günümüze kadar değişerek aktarıldığıydı. Şimdiki zenginlerin sosyeteye özenme duygusu geçmişte de soylulara özenme duygusuydu mesela. Yazarın bu sorunu o devirde fark edip de kaleme alması yazarın ne kadar kaliteli olduğunu gösteriyor, bunu zaten kitabı okuduğumuzda da rahatça anlıyoruz. Kitapta M.J'in sevdiği kişiler tarafından dolandırılması bana tam da yaşadığımız zamanı hatırlattı. Çünkü şimdi bile insanlar parayı sevdiklerine tercih ediyor. Ben bu kitabı okuduktan sonra Moliere'nin ne kadar duyarlı, gözlemi iyi olan, cahillik ve bilginliği ayırt eden biri olduğunu anladım. Bu kitabın bence günümüze uyarlanması gerekiyor çünkü bu kitapta konu edilen durum şu an bizim ülkemizde açıkça yaşanmakta. Ben bu kitabın yararlı ve çok doğru bir kitap olduğunu düşünüyorum bu yüzden herkese tavsiye ediyorum.

Ahmet Ege TANRIVERDİ 7B

"Kibarlık Budalası" adlı tiyatro oyununu Moliere kaleme almıştır. Kitap 14 Ekim 1670 yılında yazılmıştır. Kitabın ana dili Fransızca'dır. Kitabın konusu cahil, saf ve varlıklı bir adamın asilzade olmaya çalışmasıdır. Kitabın türü komedidir. Kitaptaki olaylar 17. yüzyılda Fransa'da geçmektedir. Kitabın Fransızca adı "Le Bourgeois Gentilhomme"

Mösyö Jourdaian adlı saf ve cahil adam, kral soylu grubunda olabilmek için elinden gelen her şeyi yapar. Oyun 5 perdeden oluşur ve çoğu sahnede Mösyö Jourdain'in gereksiz, ileride işine yaramayacak konuları öğrenmek için para vermekle kafa yorması anlatılır. İnsanlar Mösyö Jourdain'le fazla ilgilenir çünkü hem zengindir hem de önüne gelene altınlar verir. Kitap eğlenceli ve sıkmayan türden yazılmıştır. Okuyucunun hayal gücüyle oynar adeta. Kitapta fazla skeç ve oyuncu vardır. (Mösyo Jourdain, Madam Jourdain, Felsefe Öğretmeni, Dans Öğretmeni, Müzik Hocası kitapta geçen bazı karakterlerdendir.) Kitabın olumlu tarafları olduğu gibi olumsuz tarafları da vardır. Örnek olarak kitapta bazen sadece hikâyeyi uzatmak amacıyla gereksiz konulara fazla yer verilmiştir ama gene de kitap, okurları eğlendirmiştir. Kitapta geçen yer Fransa'da bulunan büyük bir saraydır. Bu, Mösyö Jourdan'ın zengin olduğunun ispatıdır. Mösyö Jourdan karısı ile iyi iletişim kuramayan kocalardandır. Her zaman kocasıyla kavga eder fakat boşanmamıştır. Madam Jourdaın'ın kocasından ayrılmamasının sebebi, sanırım kocasının zengin olmasıdır. Kitap ile gayet eğlenceli, komik ve güzeldir.

Ömer VANLIOĞLI 7B

"GILGAMIŞ DESTANI" KİTABINI OKUDUKTAN SONRA

GILGAMIŞ

Uruktan çıktı o korkusuzca
Umutlarının peşinden
Ölümsüzlüğe koşarcasına.

Buldu çiçeği ölümsüzlüğe giden yolda
Ancak kaptırdı bir yılana
Yumdu gözlerini ağlarcasına.

Geri döndüğünde avucu boştu
Ancak gözünde yaş yoktu
Bilgece bir şey öğrendi o gün:
Ölmek, tanrıların sonsuz köleliğinden daha iyi
Askerler kılıçlarını kalplerinde tutuyor
Uruk ağlıyor
Gılgamış'ın ölümü yürekleri dağlıyor.

Perit Hakkı KURMEL 7B

BİLGE KRAL

Çıktın yollara Enkidu'yla
Yendin her kötüyü korkusuzca
Ulaştın Humbaba denen o canavara
Öldürdün onu güçlü kollarınla.

Çarpıştın gökyüzü boğasıyla
İştar'ın teklifini reddettin gururla
Dostun Enkidu'yu kaybedip üzülünce
Başladın ölümsüzlüğü aramaya.

Onur OLCAY 7B

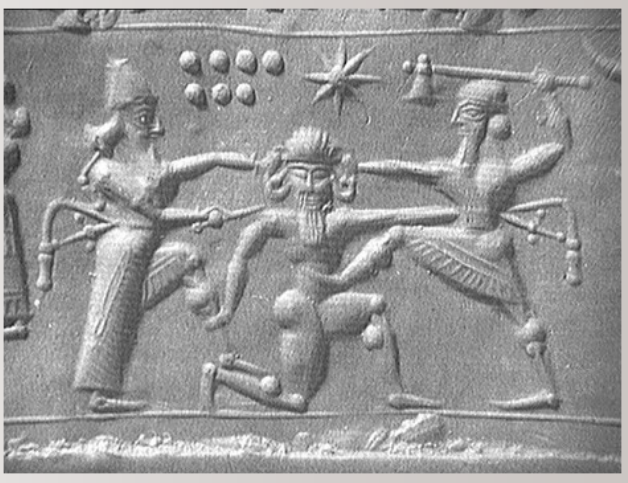

BENİM ADIM HİÇ KİMSE

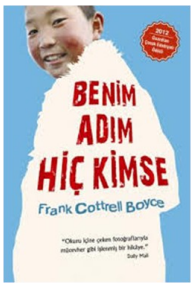

Julie'ye 6. sınıfta yaşadıklarını, yıllar sonra bulduğu eski fotoğraflar hatırlatıyor.

Moğolistanlı çocuklar Chingis ve Nergui, okula geldikleri ilk gün, Julie onları diğer çocuklardan, farklı kıyafetler giydiklerinden ve tavırlarından dolayı farklı görmüştü. Chingis ve Nergui gelmeden önce Julie öğle aralarında arkadaşı Mimi ile takılırdı, sonradan Nergui ve Chingis'e iyi rehberlik yapmaya başladı. Chingis ve Nergui, "iblis"e yakalanmamak için yeni bir ülkeye göç etmişlerdi ve her gün okul çıkışında farklı bir yol izliyorlardı.

Julie, Chingis'in evini görünce evin, "sanki ailenin hemen taşınacak gibi göründüğünü" ve "ailesinin bir şeyden korktuğunu" düşünüyor. Sonra, Chingis'in paltosunun cebinde Moğolistan'da çekildiği iddia edilen fakat aslında okulun belirli bölgelerinde çekilen fotoğrafları ve fotoğraflardan birinde bulunan, oyuncak masa ve sandalyeleri buluyor. Bunun sayesinde aslında fotoğrafların Moğolistan'da değil okul bahçesinde çekildiği gerçeğini öğreniyor.

Julie ve çocuklar demir yolunu takip ederek bir çadır (yurt) buluyorlar, burada Chingis gölge oyunu yapıyor, Julie, Chingis ve Nergui'ye bir korku hikâyesi anlatıyor. Sonra geri dönüyorlar. Chingis ve Nergui'yi eve bıraktıktan sonra Chingis ve Nergui polis tarafından yakalanıyorlar, Julie bu nedenle pişmanlık duyuyor. Chingis ve Nergui gerçekte iblisten değil polisten kaçıyorlar çünkü göçmenler.

Kitabın sonunda Chingis Nergui ve ailesi polis tarafından yakalanıyor.
Kitaptan Cengiz Han ile ilgili öğrendiğim bilgiler: Chingis adı Cengiz Han'dan gelmektedir. Kimsenin bilmediği gizli bir yere gömülmüştür. Kızıl saçları varmış. Bir sürü yer fethetmiş.

Alp KESLER 6B

Okuldaki eski erzak deposundaki eşyalar, vestiyer odası, sınıfı, kayıp eşya kutusu ve kutunun içinde Chingis'in paltosu, Julie'ye yıllar sonra 6. sınıfta yaşadıklarını hatırlatıyor.

Moğolistanlı çocuklar okula geldiği ilk gün, Julie onlarda diğer çocuklardan farklı olarak şunları tespit ediyor: Sıcak olmasına rağmen giydikleri kürklü paltolar ve kardeşlerden küçük olanın giydiği şapkanın gözlerini tamamen kapatması. Chingis ve Nergui, "iblis"e yakalanmamak için kardeşinin adını değiştiriyor, eve giderken sürekli başka yollardan gidiyorlar, iblisin kafasını karıştırmak için sürekli değişiklik yapıyorlar ve en son, hamurdan çocuk yaparak onu kardeşi sansın istiyorlar. Chingis ve Nergui gelmeden önce Julie, öğle aralarını arkadaşı Mimi ile geçiriyordu. Okul bahçesinin korkulukları arasında sürekli gidip geliyordu. Chingis'in gelişiyle ve onlara rehberlik ederken ağaçlar arasında 5.sınıf çocukların ellerinde küçük oyun konsolları ile oyun oynadıklarını, Bayan Harrison'un Kongolu olduğunu ve bu yüzden Fransızca bildiğini, okul bahçesi ile otopark arasındaki çalıların arasında kurbağalar olduğunu ve oyun kutusunda hulahup olduğunu yeni fark ediyor. Chingis akıllı bir çocuktu. Roket deneyi film kutusu, hamur ve aspirinden yapılan; roketin nasıl havalandığını gösteren bir deneydi. Bunun için eski film kutusuna ihtiyaç vardı. Kasabadaki bütün film kutularını bedava toplayıp ertesi gün okulda para ile satarak iyi bir gelir elde etmişti. Julie, Chingis'in evini çok merak ediyor ancak görünce şaşırıyor çünkü Chingis'in evinin içi bomboştu, kapalı çantalar ve bavullar vardı, sanki evi terk edeceklermiş gibiydi. Julie, Chingis'in paltosunun bir cebinde oyuncaktan yapılmış masa ve iki sandalye ve diğer cebinde Chingis'in çekmiş olduğu fotoğraflar buluyor. Fotoğrafları inceleyince Chingis'in çekmiş olduğu bir vaha resminde aslında ağacın bir çiçek olduğunu ve resmin aslında kendi okul bahçesinde çekildiğini fark ediyor. Julie ve çocuklar demir yolunu takip ederek bir çadır (yurt) buluyorlar, bu çadırda ısıtıcıyı yakıyorlar. Chingis, çadırdaki feneri yakarak gölge oyunları yapıyor sonra yemek yiyorlar. Daha sonra Chingis ve Nergui'yi evlerine bırakan Julie, bu yaptığından pişmanlık duyuyor çünkü onlar göçmendi ve bu ülkede oturma izinleri yoktu. Eğer Julie onları eve götürmeseydi belki de polis, çocuklar olmadığı için onları sınır dışı etmeyecekti.

Chingis ve Nergui gerçekte iblisten değil polisten kaçıyorlardı. Polisin ailelerini sınır dışı etmemesi için sürekli yer değiştirip kaçıyorlardı. Böylece polis, kayıp çocuklar varken ailelerini sınır dışı edemezlerdi.
Kitabın sonunda Julie elindeki fotoğrafları ve Chingis'in paltosunu Facebook'a koyarak onlara ulaşmayı başarıyor.
Kitaptan Cengiz Han ile ilgili öğrendiğim bilgiler: Cengiz Han ve kabilesi için en değerli şey atlardı. Çünkü onlar göçebe olduklarından ve devamlı seyahat ettiklerinden dolayı onlara gerekli olan tek şey atlardı.

Merve MORGÜL 6B

İNCİ

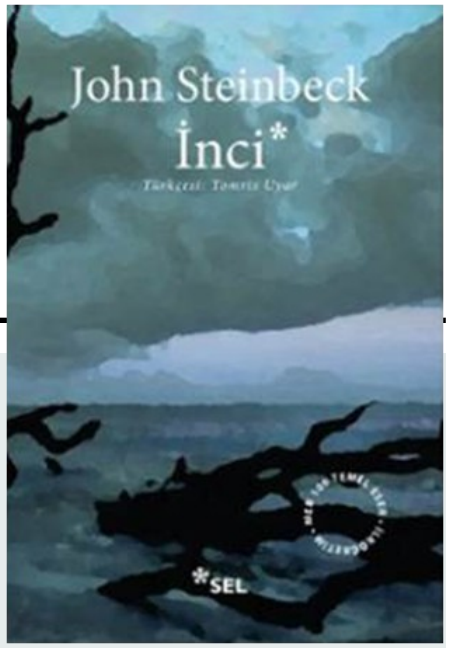

"İnsanoğlu umudunun, var olma direncinin seyreldiği bir tarih anında olanca görkemiyle gerçek umudun türküsünü söylemiştir. Tozpembe olmayan gerçekçi bir umudun."

Bu yıl Türkçe dersinde İnci adlı kitabı okuduk. Bu kitabın yazarı John Steinbeck. Kitap, Meksika'nın fakir bir köyünde geçiyor. Buradaki köylüler, İspanya Kralı için inci avcılığı yapıyorlar. Ana karakterimiz Kino da bu köylülerden biri. Kitapta olaylar, Kino'nun oğlu Coyotito'yu bir akrebin ısırmasıyla başlıyor. Kino'nun yaşadığı köye hiç doktor gelmediği için aile olarak sahtekâr olan ama ne yazık ki tek şansları olan doktora gidiyorlar. Bu doktor, yıllarca Kino'nun ırkını küçümseyip onları önemsememiş bir ırktan geliyor. Ne yazık ki tek şansları olan doktor umudun türküsünü yenerek Coyotito'yu tedavi etmeyi reddediyor. Kino çaresizliğin türküsünü kulağında duymaya başlayınca denize çıkmaya karar veriyor. Denizde açıldıkça çaresizliğin türküsünün yerini incinin türküsü alıyor. Kino için umut ışığı yanmaya başlıyor. Çünkü bulduğu inci "Dünyanın Biricik İncisi"dir. Ama unutmamalı, her bir iyilik bin kötülük getirir.

"Bilemezsin ki."dedi. "Doğduğumuz günden mezara kadar sömürüldüğümüz bir gerçek, ama işte hâlâ ayaktayız. Sen yalnızca inci tüccarlarına değil, bütün kurulu düzene kafa tuttun. Senin için endişeleniyorum."

Kitapta aslında bir incinin getirdiği kötülüğü anlatmıyor. Bu kitap; ırklar arasındaki ilişkiyi, bir insanın değerli bir şey bulduğunda aslında ne kadar değişebileceğini ve bunun gibi bir sürü şeyi anlatıyor.

"İki kardeş dört yüz yıldır tıpkı dedelerinin ve büyük dedelerinin yaptığı gibi gözlerinin hafifçe kısarak yürümeye devam ettiler. O topraklara adım atan ilk yabancılar kendi çıkarları, kendi kuralları ve bu ikisine destek sağlayan ateşli silahlarıyla çıkıp gelmişlerdi. Geçen dört yüz yıl içinde Kino'nun halkı tek bir savunma biçimi geliştirmişti: Kısık gözlerle bakmak, dudakları sımsıkı kapamak ve geri durmak…"

Kitapta bazı ırkların küçümsendiğinin de üstünde durmuş yazar… Ve bu ırkların normal dünyada neler yaşadıklarını. Ben bu ayrıntıyı çok sevdim çünkü bu aslında diğer insanların da önemli olduğunu anlatıyor.

Pulitzer mi? Peki neden?

Bu kitap dünyaca ünlü olan Pulitzer Ödülü'ne hak kazandı. Peki niye? Bence bu ödüle layık görülmesinin nedeni fakirlik, küçümsenen ırk, açgözlülük gibi toplumsal sorunlara değinmesi.

Bu kitap herkese farklı şeyler öğretebilecek bir kitap. Bu kitabı okuduğum için farklı şeyler öğrendim ve bazı konuların üzerinde düşündüm. Umarım siz de bu kitabı okur ve beğenirsiniz. İyi okumalar!

Duru OKAY 6B

YAŞLI ADAM VE DENİZ

ERNEST HEMINGWAY

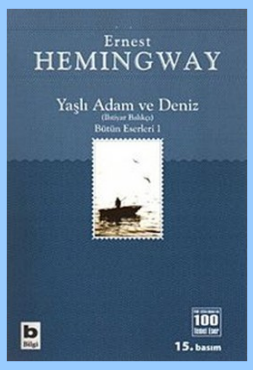

MÜCADELE VE BAĞLILIK

İnandığımız şey için savaşmak, her seferinde onu elde etmeyi daha çok istemek ve bunun uğruna mücadele vermektir bizi güçlü kılan. Vazgeçmediğimiz, direndiğimiz her dakika, bizi daha çok yaklaştırır başarıya. "Yaşlı Adam Ve Deniz" adlı kitapta da, yaşlı bir balıkçının, tutmak istediği balık uğruna verdiği seksen beş günlük mücadelesi anlatılıyor. Pes etmeyen, asla vazgeçmeyen, inanç ve umudunu hep yüksek tutan ve sonunda istediği şeyi elde eden balıkçının okumaya değer mücadelesi. Keşke herkes, istediği başarı için bu kadar hırslı, umutlu ve istekli olabilse. Kitabı okurken yaşlı adamı içimden çok kez tebrik ettim. Örnek gösterilebilecek bir mücadeleydi anlatılan. Tüm bunların yanında yaşlı adamın, aralarında kısa ve anlamsız konuşmalar geçen küçük çocuğa olan bağlılığı var. Çocuk artık yanında değilken bile, yaşlı adam, o sanki hâlâ oradaymış gibi konuşuyor. Eksikliğini, yalnızlığı hissetmek istemiyor belki de. İstediğimiz şey için mücadele ettiğimiz kadar, fazlaya kaçırmadan, bağlanmalıyız da ona. Bağlanmadığımız bir şey için mücadele edemeyiz ki zaten. Yaşlı bir adamdan beklenmeyecek bir cesaret ve umutla dolu bu kitabı okumanızı tavsiye ederim.

Ada ÖZTÜRK 8A

VAZGEÇME

"Yaşlı Adam ve Deniz"; pes etmeme, sonuna kadar mücadele etme ve sadakat kavramlarının çokça bulunduğu bir kitap. Yazar Ernest Hemingway çok normal bir konuyu çok güzel bir dille okuyucuya aktarıyor. Kitapta "Mücadele" kavramı Santiago ile bütünleşmiş durumda. Çünkü Balıkçı Santiago 84 gün balık tutamamasına rağmen mücadele ediyor ve aralıksız her gün balığa çıkıyor. 85. gün oltasına takılan yelken balığıyla günlerce verdiği mücadele de cabası. Biz de hayatta böyle olmalıyız. Hayatın karşımıza çıkardığı tüm engelleri aşmak için mücadele etmeliyiz. Çünkü hayat karşımıza hep engeller çıkarır ve bize de o engelleri aşmak düşer. Kitapta bulunan bir başka ana kavram ise bağlılık. Yazar Ernest Hemingway Çırak Manolin'in Balıkçı Santiago'ya olan bağlığı ve sadakati kitabın her bölümünde karşımıza çıkıyor. Sadece Manolin Santiago'ya değil, Santiago da Manolin'e bağlı. Hatta Manolin'in ailesi onu başka bir tekneye çırak verince Santiago Manolin'e duyduğu özlemden dolayı kendi kendine konuşuyor.

Ferit AYRANCI 8A

85. GÜNÜN YARALARI

Umut, mücadelenin en büyük gereksinimidir belki de. Umut, mücadeleyi besler, kararlılığa doğru büyükçe bir adım attırır. En zor anlarda, kuru toprağa düşen bir damla misali umut aydınlatır insanı. Kendinde mücadele etme isteği bulur, bütün hücreleri bir istekle canlanır. Mücadele, en zor aşamasına geldiğinde bile vazgeçmez insan. Aynı Santiago gibi. Belki de 84 gündür balık tutamamıştır Santiago ama umut her zaman mücadelesinin dayanağı olmuştur. Belki de Manolin'den güç almıştır, bilinmez. Ona kendini kanıtlamak istemiştir, ailesi izin vermediği halde yanına gelen Manolin'e yapabileceğini göstermek istemiştir. Bu hikâye bize en önemli kavramları aşılamıştı işte. Mücadelenin sonunda tutulan büyük yelken balığı belki de o 84 günün acısını çıkarmasına yetmişti. Kararlılığı, vazgeçmeme dürtüsü her şeyi kolaylaştırmıştı. Manolin'in ona olan bağlılığı, güveni hak ettiği yeri bulmuştu. İşte o zaman o ipe asılan ellerde hak edilen yaralar açılmıştı, 85. günün yaraları en sonunda açılmıştı...

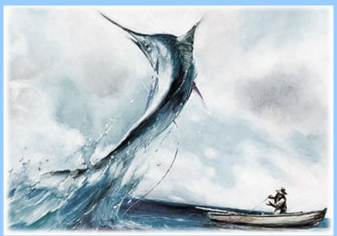

Ece KONAK 8A

ARATA'NIN HİKAYESİ

Bay Arata, o soğuk kış akşamı yatak odasında oturuyordu. Mutsuz ve umutsuzdu. Annesini, babasını ve çok sevdiği küçük kız kardeşini bir savaşta kaybetmişti. Su kavgası yüzünden çıkmıştı savaş. 16 yıl önce... Annesini, babasını ve kardeşini alıp götürmüştü o tsunami dalgası. Ülkelerinde -Filistin'de- siyahiler su bulamadıkları için ayaklanmış, savaş açmışlardı.

O günden beri görmemişti ailesini Bay Timothy. Geçen tam 16 yıl içinde kilo almış ve yaşlanmıştı. Bakımsızlıktan, içinde yabancı otlar bürümüş bir bahçeye benzeyen sakallarını sıvazladı. Yaşamak için ne sebebi olduğunu kendine sordu. Defalarca... Ancak her zaman tekrar ediyordu o içini karartan "Yok." cevabı.

Doğruldu ve bilmem kaç yıldır tozunu almadığı gramafonun yanına gitti. Kapağını açtı. Çıkan tozdan öksürdü ve çok eski bir kağıt parçasını eline aldı. Bu bir fotoğraftı, bir aile fotoğrafı... Baktı, uzunca bir süre sadece baktı. Küçük kardeşinin saçını okşadı fotoğrafta.

Ne kadar da özlemişti ailesini. Birden annesinin kapıyı açıp içeri girmesini ve onu azarlamasını bile isterdi. Ama nafile... Kendine hakim olamadı ve saldı bir damla gözyaşını. O bir damla düştü fotoğrafa. Buna yenileri de eklendi... Savaştan canlı çıktığına önceden çok sevinmişti ama şimdi çok üzülüyordu. Niye kardeşini o savaşta bırakmış, niye sadece kendini kurtarmıştı?

Pişmandı yaptıklarından. Onun mutlu olması için bir neden yoktu ki. Karısı, arkadaşları veya ailesi yoktu onun. Üzüntüyle ayağa kalktı. Dışarı çıktı. Yağmur yağıyordu hüzünlü hüzünlü... Tam da ruh haline uygundu bu yağmur. Bomboş sokaklarda yürüdü. Cebinden çıkardığı, üç ay önce alınmış sigarayı çıkardı. Yaktı ucunu. Sonra birden durdu. Filistin'de kardeşiyle hep oyun oynadığı bir dere vardı.

İşte o dereye benzeyen bir dere gördü, suyu şırıl şırıl akıyordu. Ağladı, Bay Arata hayatında ilk kez mutluluktan ağlıyordu. Ancak bu mutlu ağlama çok kısa sürdü. Mutlu ağlama yerini mutsuzluğa bıraktı. Bay Arata yine girdiği o mutsuz havayla evine döndü. Kapıyı açıp içeri girdi. Yatağına uzandı.

Kalktığında kapı çalıyordu. Gelen bir postacıydı. Postacı Bay Arata'ya bir paket uzattı ve koşar adımlarla uzaklaştı. Bay Arata paketi açtı. Küçük bir paketti, içinden üzerine bir kalp motifi işlenmiş minik bir kutu çıktı. Bay Arata merakla kutuyu açtı ve bir not buldu.

Notu okudu. "Seni sevenler hâlâ var." yazıyordu. Bay Arata çok mutlu olmuştu. Savaştan sonraki 16 yıl içerisinde belki ilk kez mutlu olmuştu Bay Arata...

Bilge Doğa BACINOĞLU 5B

BİR KELEBEKLİK ÖMÜR

Acaba bir kelebek tek günlük ömründe ne yapar? Kozasından çıktığı anda her bir saniyesinin, yüzüne vuran her bir güneş ışınının, o ılık meltemlerin ya da her kanat çırpışının ne kadar değerli olduğunu biliyor mudur? Ya biz biliyor muyuz?

Hayatınızı bir güne sığdırmayı düşünün. Nefeslerinizi, düşüncelerinizi, duygularınızı… Tek bir güne, birkaç saate toplamak… Gülmekten kırılmak, özlemle kavrulmak, şefkatle ısınmak, tutkuyu iliklerinize kadar hissetmek, ağlamaktan bıkmak ya da aşkı tatmak için sadece bir gününüz olsa… Ne yapardınız? İlk önce hangisinden başlardınız?

Sağlık her şeyden önemlidir derler:Takma kafana, canın sağ olsun, cana geleceğine mala gelsin, sağlık olsun… Her şeyden önce gelir sağlık değil mi? Belki de en değerli varlığımız budur. Peki, bunun değerini bilmek için geç kaldığımızda ne olur? İşte o zaman, "Vaktim az, her saniyem değerli!"dersin. İşte o zaman her nefesinizi sayarsınız. İçtiğiniz her yudum, yediğiniz her lokma boğazınızda ayrı bir tat bırakır. Dokunduğunuz her şey ayrı bir duygu bırakır teninizde. Herkesi, her şeyi hiç unutmayacakmış, asla bırakmayacakmış gibi aklınıza kazımak istersiniz. İşte o zaman hangisinin son olduğunu bilmediğiniz nefesinizi, ciğerlerinizin en derinine çekersiniz.

Her kanat çırpışı önemlidir zaten, bir kelebek için. Alt tarafı bir günü vardır ne de olsa. İlk önce kanatlarını açar ve bir kere çırpar ve bir kere daha... Ardından her bir çırpış birleşir ve kelebek uçar. Amacına ulaşmıştır o, başarmıştır. Başarmak... Hayattaki tek gayemizdir belki de. O tek bir gün içinde başarmıştır çünkü biliyordur. Tek bir günü olduğunun farkındadır, ama biz farkında değiliz. Fark ettiğimizde ise her şey değişir. En önemsiz şeyi dahi ciddiye alırsın, hiçbir şey oyun olmaz. Eylemler "basitlik" kavramından sıyrılır, tüm yalınlığı ve ciddiyetiyle gün yüzüne çıkarlar. Hem de öyle bir vurur ki bu gerçek yüzümüze, neye uğradığımızı şaşırırız çünkü o gerçek bizim geç kaldığımızı fısıldar bizlere, bunları bir daha yaşama fırsatımız olmadığını söyler.

Şimdi iyice düşünün. Bir kelebek olarak mı yaşamak isterdiniz yoksa bizler gibi mi? Bir kelebek olarak her anınızın değerini bilerek mi yoksa hiçbir şeyin farkında olmadan yaşamak mı? Seçim sizin ama çabuk olun! Unutmayın; hayat kırık bir bardaktaki su gibidir, içseniz de tükenecek, içmeseniz de...

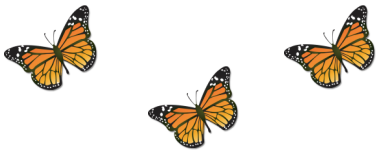

Ece KONAK-Merve AKIN 8A

“Biz Büyüdük ve Kirlendi Dünya”
Diyen Büyüklerime

Genel insan tavrına göre yoğrulabilen bir kalıba oturmuş dünyayı kendi elleriyle şekillendirmek isteyen tek çocuk ben değilim. Düşüncelerime dalmışken imkansızlığın dibine çekilen ama hâlâ bir şeyleri başarma umudunu suyunu yüzeyinde ne pahasına olursa olsun tutan, ayakları yerden kesildiği halde bulutlara ulaşamayan tek çocuk ben değilim. Bir yandan kendi iyiliği için düşünmemeye gönül vermiş olsa da düşünüp üretme fikri ağır basan tek çocuk gene ben değilim.

İşte dünyayı kendi kalıplarıma oturtmak isterken bu dibe çekilmeler, istediğine yaklaşsa da ona ulaşamayan bir “küçük çocuk” olarak görülmeler, adeta bir sıfat gibi bana yapışmış durumda. Yetişkinler benim çok basit düşündüğümden ve belli bir görmüş geçirmişlik yaşamadığımdan, hayallerimi sadece düz bir “hayal” adı altında tutuyor ve hayallerimin diğer içeriklerle tanışmasına izin vermiyor ama ben hâlâ doğayla iç içe yaşama isteğimi etrafımdakilere belli ediyorum. Binadan çok ağaç olmasını, her tarafın ama her tarafın çiçek kokmasını, ceylan görmenin her baktığın yerde gökdelen görmek kadar normal olmasını istiyorum.

Konuşmanın bu kadar kolay olmamasını istiyorum; çünkü insanlar konuşsa da, söylediklerini hayata geçirmiyorlar. Sadece ama sadece konuşuyorlar. Öğütler veriyorlar ama kendileri verdikleri öğütlere göre hareket etmiyorlar. Çocuğuna “Kemerini bağla.” diyen babanın yolculuk boyunca kemerini bağlamamış olmasını istemiyorum.

Teknolojiden uzak kalalım demiyorum ama teknolojiye de bağlı kalmayalım istiyorum. Telefon, bilgisayar, televizyon olmadan yaşamayı öğrenelim, bu aletler olmazsa olmazımız haline gelip saatlerini başında geçirmemize neden olmasınlar istiyorum.

Tüketim çılgınlığı olan, yapay ya da doğal, bütün kaynakları umursamazca tüketip paranın varlığıyla hayat oyununu sürdürmeye planlı bir insan kitlesi kalsın istemiyorum. Parası olunca istediği her şeye ulaşıp her şeyi yaratabileceğini düşünen, kendini bu değer biçilmiş kağıt parçalarıyla yüksekte gören ama aslında aşağılarda olan insanlar kalsın istemiyorum.

Çamurun içinde oyunlar oynamanın, bir bahçedeki bütün çiçekleri teker teker koklamanın, yaparken zevk aldığın küçük bir hata için azar işitmenin, betona düştüğünde kolundan gelen tatlı acıyı hissetmenin hazzını yaşamayan kalmasın istiyorum.

Çocuğuna her istediğini her an alan ve çocuğunun sabır, çabalama ve alçak gönüllülük yönlerini geliştirmeyen, basit düşünen yetişkinler kalsın istemiyorum. Gerçek mutluluğu tadamamış, mutlu olmayı sahip olmakta arayan çocuklar kalsın istemiyorum.

En ufak bir olumsuzlukta umutsuzluğa kapılan, daha başlamadan hayaline arkasını dönen çocuklar istemiyorum. “Zaten olmaz!” düşüncesini okyanusların en dibine gömüp bulunmamasını sağlamak istiyorum. Hayat bir içim suyken, bu kadar umutsuz ve kararsız bir nesil istemiyorum.

Acıyı, kimse yazıldığı kadar kolay sansın istemiyorum. İnsanlar bir şeyleri yaşamadan, anlamadan büyük konuşmasın istiyorum. Hayata kimse çok basitmiş gibi bakmasın istiyorum. Acı çekenlere arkasını dönen, insanların yaşadıklarına gülen insanlar istemiyorum.

Sevginin basit bir kavramdan sıyrılıp, bütün güzelliği ve doğallığıyla karşımızda dikilmesini istiyorum, kimse kötü emellerine kullanmasın. En ufak bir şeyde mutlu olabilen, mutluluğu büyüklükte aramayan insanlar istiyorum.

“Sadece ben yapsam ne olur?” düşüncesiyle etrafı kirleten, enerji kaynaklarını boşuna harcayan insanları istemiyorum. Sorgulamaktan uzak ve sadece elindekilerle yetinen tembel insanlar istemiyorum.

Gerçeklerden saklanan, daha doğrusu gerçekleri görmezden gelen korkak insanlar istemiyorum. Bu kadar bencil ve kendini düşünen insanların en yüksek rütbelerde bulunmasını istemiyorum.

Hiç kimsenin belli bir farkındalık seviyesine ulaşmamış olmasını istemiyorum.

Belki de çok şey istiyorum. Fazlaca hayal ve fazlaca umut biriktiriyorum.

Evet, ben sadece bir çocuğum ama hayallerimin çok şey değiştireceğinin farkına varabiliyorum. Ben sadece bir çocuğum ama çoğunuzdan daha umutluyum. Ben sadece bir çocuğum ama hayat ellerimin arasından kayıp giderken onu tutmaya sizden daha çok çabalıyorum…

Ece KONAK 8A

BU TABLO SENİ NEREYE GÖTÜRDÜ?

Bugün bolca kar yağdı, ben de annemle minik bir köye paten kaymaya gittim. Üzerimde sarı, yün bir bere vardı. Siyah, üzerinde beyaz pati desenleri olan bir kazak giymiştim, altına da siyah bir pantolon. Yanıma eldivenimi almadığım için ellerim çok üşümüştü. Ellerimi koyu yeşil montumun ceplerine koyarak ısınmaya çalışıyordum. Buzun üstünde annemle yalnız değildik, bir grup insan da bizimle beraber paten yapıyordu. Her şey çok güzeldi, sonra etrafıma bakındım. Ben "Burada kar yağdı." diye seviniyorken birçok insan kışın nasıl geçeceğini düşünüyordu. Avcılar, yorgun argın köpekleriyle karda yürüyorlardı, bayanlar odun taşıyorlardı. Herkes genellikle koyu renkli kıyafetler giyinmişti. Her şey çok güzeldi. Keşke onlar da kışın güzel yanının farkında olsa kışta zorlanmasa.

İnci Efra UZUNHEKİM 7B

Yine her zamanki gibi eve lezzetli bir kaç solucan getirmek için ormana doğru yol alıyordum ama bugün hava her zamankinden daha soğuk ve karlıydı. Birkaç tane adam yanlarına tatlı ve biraz saldırgan görünen birkaç köpek almışlardı. İki iri yarı adam ise ellerine tüfeklerini almış, karda gıcırtılar çıkartarak yürüyorlardı. Evlerin arkasındaki uzun ve görkemli dağın eteğinde yıllardır şırıl şırıl akan dere donmuştu. İnsanlar lastik pabuçlar ile buzda kayarak eğleniyorlardı. Dağın tepesinde birkaç kişi gözlerden uzak bir yerde öğlen yemeklerini pişiriyorlardı. Tüm evlerin tepeleri kar yığınları ile doluydu. Yemyeşil ağaçların yaprakları dökülmüş, kalın gövdeleri ve dalları öylece duruyordu. Ormandaki, toprağı kaplamış kar tabakasını görünce o günün benim için zor olacağını ve aç kalacağımı anlamıştım.

Ahmet Ege TANRIVERDİ 7B

Karda Avcılar ya da Kardaki Avcılar (Felemenkçe:Jagers in de Sneeuw) (1565) — Avcıların Dönüşü olarak da bilinir— Hollandalı ressam Pieter Bruegel'in ahşap pano üzerine yağlı boya tablosudur. Eser, yılın farklı zamanlarının tasvir edildiği altılı serinin günümüze ulaşan beş parçasından bir tanesidir. Kuzey rönesans hareketinin örneklerinden biri olan tablo, Viyana Sanat Tarihi Müzesi'nde sergilenmektedir. Batı resim sanatının ilk kış tasvirlerinden biri olarak kabul edilir.

Tablo, köpekleriyle beraber bir av seferinden dönen üç avcının bulunduğu bir kış sahnesini göstermektedir. Tasvire göre av başarılı olmamış, avcılar yıkılacak kadar yorgun, köpekler, ezilmiş ve perişan haldedir. Avcılardan biri beraberinde başarısız geçen avı gösteren bir tilki cesedi taşımaktadır.

Tüm görsel izlenim; sakin, soğuk, bulutlu bir gündür; renkler boğulmuş, beyaz ve grinin hâkimiyeti yoğun; ağaçlar yapraklarını dökmüş çıplak bir şekildedir. İçlerinde bir çocuğun da bulunduğu bazı insanlar resmin sol tarafında bir handa yemek hazırlamak için ateşin başında görünmektedirler.

ÇOCUK OLMAK

Çocukluk bir kere yaşanır,
Aynı bir kere doğmak gibi
Çocuk olmanın sevinci.

Hep oynadık, hep güldük
Yaralandık, ağladık...
Çocukluğu doya doya yaşadık.

Hiç bitmedi bu sevda
Bitmeyecek asla
Çocuk olmanın sevinci,
Kalbimizde hâlâ.

Başak BEYHAN 7A

ÇOCUK HAK(SIZLIK)LARI

Günümüzde birçok ülkede çocuk hakları güvence altında. On sekiz yaşına kadar her bireyin bu haklar çerçevesinde rahatça yaşaması gerekir. Ama ne yazık! Her gün sayısız çocuk, yaşıtlarıyla birlikte okula gitmek, gülüp oynamak yerine çalıştırılıyor, itilip kakılıyor. Sözde "Çocuk Hakları"nın yürürlükte olduğu ülkemizde, özellikle köylerde küçücük kız çocukları dedeleriyle yaşıt adamlarla evlendiriliyor, bu gerçekten apayrı bir makale konusu…

Merak ettiğim, bir türlü cevap bulamadığım bir soru var: Nasıl bir zihniyet çocuğuna, öz evladına şiddet uygular, her türlü acı çektirir? Sağlıklı düşünen insanların böyle barbarca hareketler sergileyeceğini düşünmüyorum. Nasıl bir ebeveyn çocuğunun eğitim hakkını yok sayabiliyor, evladının geleceğine karşı kör bir tutum sergiliyor? Güvenli, nezih bir ortamda yetişmeyen insanların bu şekilde davrandığına eminim. Bence barışa ulaşmamızın en kolay yolu, dünyadaki tüm çocukların haklarının fazlasıyla göz önünde bulundurulması ve çocukların eşit şartlarda yaşamasıdır.

Kaan KULELİ 7A

ÇOCUK HAKLARI

Çocuk hakları, çocukların doğduklarında sahip oldukları ahlaki, sosyal, fiziksel ve ekonomik haklardır. Bu haklar tüm dünyada geçerlidir. Bu haklar korunmalı ve bu hakları ihlal edenler cezalandırılmalıdır. Ne yazık ki dünyada çocuk hakları çiğnenmekte, çocuklara kötü davranılmaktadır. Maddi durumu kötü olan ailelerde çocuklar ev ekonomisine katkıda bulunmak için çalıştırılmakta, başlık parası için genç yaşta evlendirilmekte, "boşa masraf" diye sokağa atılmaktadırlar. Çocuklara çok yüklenilmektedir, çocuklara taciz edilmekte, çocuklar dövülmektedir. Bunlar da çocukların geleceğini çok kötü etkilemektedir. Eğitim görmedikleri için hem kendi hayatları hem de toplum kötü etkilenmektedir.

Çocuk gelinlerin, sokak çocuklarının ve çocuk işçilerin sayısı her yıl artmaktadır. Çocuklara böyle davranılmamalıdır, çocuklar toplum tarafından korunmalı, onlara iyi davranmalı, onlara daha iyi bir hayat sunulmaya çalışılmalı ve onların haklarına da diğer haklar gibi saygı duyulmalıdır.

Şunu unutmamalıyız ki çocuklar yarının büyükleridir ve çocuklar gelecektir. Onlara böyle davranılmaya devam edilirse dünya daha kötü bir hal alacaktır.

Ahmet Ege TANRIVERDİ 7B

ÇOCUKLUK

Çocuklar bakıyorlar, gözlerinde mavilik,
Çocuklar koşuyorlar, ayaklarında şişkinlik.
En son gördüm onu, elinde 50 kuruşla,
Sonra çevirdi kafasını, baktı bana umutsuzca.

Gördüm o çocuğu parkta değil, işte.
Sonra döndüm, baktım ağlıyordu nedensizce.
Biraz düşündükten sonra anladım,
Herkes çocukluğunu benim gibi yaşıyor sandım.

Bilemedik biz çocukluğumuzun kıymetini,
Keşke bizim kadar umut dolu olsa onların da kaderi.
Elimde olsa verirdim çocukluğumu ona,
Ben bilemedim , o bilirdi değerini.

Ezgi EROĞLU 7B

ÇARESİZİM

Ben çaresizim, okumak istiyorum.
Ben kitapsızım, kitap istiyorum.
Neden bu kadar zorlu hayat,
Devlet, lütfen bana bir el at.

Babama söylüyorum, terlik atıyor,
Anneme söylüyorum, çanta atıyor.
Ben daha bir çocuğum,
Çalışmak değil, okumak istiyorum.

Kaan ÜRKMEZ 7B

ÇOCUK HAKLARI

Çocuk Hakları, 18 yaş ve altındaki bireylerin kanun önünde korunmasını sağlayan, yaşamsal ihtiyaçlarını karşılaması için hazırlanmış bir yasadır. Buna harfiyen uyulması gerekmektedir ama çevremize şöyle bir baktığımızda, çalışan çocuklar, çocuk gelinler, yaşam hakları iyi durumda olmayan bir sürü insan görüyoruz. Sonra "Neden ülkemiz gelişmedi?" gibi sorularla karşılaşıyoruz. Bir ülkenin gelişmesi için herkesin iyi şartlarda yaşaması, sanayinin ve ekonominin iyi olması gerekir. Bir de işsizlik varken bu nasıl sağlanabilir?

Hayatımızdaki bu acı gerçekle yüzleşmek zorundayız: Çocuklar ve iş. Bu iki kavram bir araya gelmemeli. Çalışan çocuklar okula gidemiyor, büyüdükleri zaman iş bulmak zorlaşıyor, işsizlik artıyor. Bir de çocuk gelinlerimiz var. Eğitimsiz aileler kızlarını başka bir aileye satıyorlar. Böylece evden bir boğaz eksiliyor, başka bir evde ise iş gücü artıyor. Yani çocuk gelinler sadece iş gücü için doğuyorlar.

İşte bu bahsedilenlerin hiçbirinin olmaması için "Çocuk Hakları" var, ne yazık ki kimsenin umurunda değil.

Sonuç olarak, insanlar eğitilmeli, çocuklar çocukluklarını yaşayabilmeli ve bu kötü durumlar ortadan kalkmalıdır. Bunun için hep birlikte çalışmalı, insanları eğitmeli ve bu sorunların, bu engellerin üstesinden gelmeliyiz.

Lara YELKOVAN 7A

KÜÇÜK KAR TANESİ

Küçük çocuk son olarak yün eldivenlerini alelacele giydi ve annesinin yanağına sulu bir öpücük bırakarak dışarı koştu. Kış tüm görkemiyle etrafı beyaz bir örtüyle kaplamıştı. Gökyüzünün mavisi, denizlerin mavisi, nehirlerin yeşili ve bir kısrak başı gibi alabildiğine uzanan beyaz toprak… Doğa duru bir su gibi akıp gidiyordu adeta.

Her çocuğa olduğu gibi kış mevsimi gelince bizim minik de heyecana kapılmıştı, derin bir nefes alarak ellerini havaya kaldırdı. Aheste aheste gelen minik bir kar tanesini yakaladı ve ona sıcacık bir gülümsemeyle hayran hayran baktı. Her tanenin birbirinden farklı olması onu daha da heyecanlandırıyordu. Uyumlu bir koro gibi, birbirine değmeden, usul usul yağan bu tanelerin yüzüne dokunuşu tatlı bir keyif veriyordu ona. Kar tanesinin eriyeceğini bilerek ona üzüldü fakat olağan dışı bir şey oldu. Kar tanesi beyaz bir lale gibi dipdiri kaldı avuçlarında. Bunu fark eden küçük çocuk onu koşa koşa eve götürdü, hemen bir kavanoza koydu ve ağzını sıkıca kapadı. Kavanozu karşısına aldı ve doğasına aykırı davranan bu kar tanesini izlemeye başladı. Birden çok ince bir ses duydu. Evde kendisinden başka kimse olmadığı için bir an hayal gördüğünü sandı fakat olağan dışı davranan kar tanesi onu yine şaşırtmıştı. Belli belirsiz bir fısıltı ile konuşuyordu:

"Küçük çocuk, korkma! Bana bak ve beni dinle sadece" dedi kar tanesi. "Özür dilerim, senin konuştuğunu fark edemedim." dedi çocuk. Kar tanesi, insanlığın tarihinden bile eski olan soyunu anlatmak istiyordu ona. Bir su damlası iken yaşadıklarını.

"**En başta bir bulutun içindeydim. Kapkara bir buluttu bu, görenlerin 'İşte yağmur boşanacak birazdan.' dedikleri türden… Gür, siyah sakallı bir genç gibi sert bir bulut… İçinde hapsettiği su damlalarıyla güçlenen büyük bir bulut. Benim gibi birçok su damlası vardı orda. Hepimiz toy ve hevesli damlalardık. Ayaklarımızın altındaki dünyayı çok merak ediyorduk. Ardından bir gün kara bulutumuz bizi bıraktı. İlk başta hissettiğimiz korku zamanla yerini hevese bıraktı. Sıcak rüzgârlarla savrularak bir yaprağın üzerine düştüm, yemyeşil yaprağın üzerinde dinlendikten sonra damladan kayarak bir nehre düştüm. Güçlü akıntıyla birlikte yolculuğuma devam ettim. Renk renk balıkların, upuzun ağaçların ve çeşitli hayvanların arasından geçerek bir okyanusa vardım. İlk önce büyüklüğünden korksam da yalnız olmadığımı bilmek bana cesaret verdi.**

Soğuk ve derin sularda yüzerken çeşit çeşit canlı gördüm. Balinalar, köpek balıkları, yunuslar ve daha nicesi… Onlara eşlik ederek uzunca bir yol gittim... Okyanustan sonra bir akarsuya geldim. Akarsuyla birlikte sakin sakin yüzerken bir şelaleye geldim.

Şelaleden hızla düştükten sonra su yüzeyine bir süre çıkamadım. Şaşkınlığım geçtikten sonra su yüzeyine çıktığımda etrafımda kanolar ve tekneler vardı. O gün ilk defa insanlarla tanıştım.

Onlardan çekinerek yoluma devam ettim. Bir süre sonra her yer kuraklaştı. Buraya çok fazla su gelemiyordu ve hava çok sıcaktı. Ben de buharlaşmaya başladım, yükseklere varınca bir soğuk hava dalgasıyla tekrar bir buluta geldim. Bu sefer su damlası olarak kaldım ve yağmur oldum. Kurumuş topraklara düştüm, onlara bereket verdim. Sonra sel oldum, arkamda bir yıkıntı bıraktım. Çığ oldum, dağların eteklerinden yuvarlandım. Buz dağına karıştım, kutuplarda yüzdüm.

Son olarak da bir yün eldivene düştüm. Şimdi de buradayım. İşte benim hikâyem bu."

Çocuk kavanozu eline aldı ve evden çıktı. Kar tanesi ona bir şeyler diyordu ama o şu an hiçbir şey duymuyordu. Koşa koşa donmamış olan ırmağa geldi ve kar tanesiyle konuşmaya başladı:

"Anlattığın her şey için çok teşekkür ederim. Yoluculuğuna devam etmen için hoşçakal." deyip onu suya bıraktı. Su damlası gurulu bir gülümsemeyle küçük çocuğa karşılık vererek gözden kayboldu.

Kim bilir şimdi hangi toprağa karışacak, oradan hangi çiçeğin özsuyuna akıp renk renk açacak ya da hangi ırmaktan hangi denizlere açılacak? Bitmeyen yolculuğunda nelerle karşılaşacak?

Bazen bir çocuğun sabahları yüzüne çarptığı serin su olacak şırıl şırıl, alev alev bir yaz öğleninde dolaptan çıkan buz gibi su olup lıkır lıkır akacak, narin çiçeklerin zarif bedenlerine karışan bir yudum olacak, dağlardan çağlayarak akan saf bir su kimi zaman en çok da gözümüzde bir damla yaş olacak belki…

İşte, böyle çağlardan çağlara akacak su damlasının hikâyesi. Bizim yaşam kaynağımız… Hayatımızın vazgeçilmezi su, şiir gibi karışacak hayatlara…

Merve AKIN & Alara YILMAZ 8A

ŞİİR DÜNYASI

BOŞ ÇERÇEVE

Benim hayatımda yıldızlar kadar
güzelsin
Ama tek bir fark var,
Onlar milyonlarca ama
Sen bir tanesin.
Odama astım öylesine bir çerçeve
İçi boş önemi yok
"Neden?" diye sorma
Çünkü nereye baksam
Seni görüyorum nasıl olsa.
Aşık olmak bu kadar zor olsa gerek
Ama önemi yok
Zor olduğu için seviyorum zaten seni.

Faik YILDIRIM 7A

ADALET

Adalet nerededir?
Kalmış uzaklarda esir.
Kavramı bile geçmiyor bu zamanlarda,
Fakirlerin alamadığı ekmeği
Zenginlerin çöpe attığı dünyada.

Öyle bir ülkede yaşıyoruz ki,
Parası olmayıp hak eden çok.
Öyle bir ülkede yaşıyoruz ki,
Parası bol olup rüşvet vermeyen yok!
Bir ülkeye adaletsiz bir yönetici koyup,
Adaletli diyemezsin!
Erkekler üstündür deyip,
Kadınların haklarını esirgeyemezsin!
Bir terazi düşünün.
Bir kefesine para koyun,
Diğer kefesini sevgiyle doldurun.
Para dolu olan kefe değil midir,
Sevgi dolu olandan ağır olan?

Ezgi EROĞLU 7B

ADALET

Adalet adalet dediler,
Bizim başımızın etini yediler.
Sonra gitti kediler,
Trafolara girdiler.

Aslında adalet,
Kişiye göre değişen bir davet.
Zengin katil dedi "Affet!",
Sonra da verdi kefalet.

Onur OLCAY 7B

EĞİTİM

Ezberletmek kolay tabii bilgileri,
Sonra hop diye sokarsınız sınavlara öğrencileri.
Doğru düzgün bir şey bilmeyenleri,
Bekler sonra dünyanın en iyi kolejleri.

Lise sınavına gireriz,
Geleceğimizi yönlendiririz;
Fakat bir hata yapsak,
Hayatımızın geri kalanını cehenneme çevririz.

Ezberlettiğiniz şeyleri gün gelir unutacağız,
Peki, sonra ne yapacağız?
Kalıcı bilgiler öğretin bize,
Bir katkısı olsun geleceğimize.

Bazı okullar verir puanı beleşe,
Sınav dertleri gelir ama peş peşe.
Ne anlamı var ki verilen puanın,
Eğer öğrenci hâlâ öğrenmemişse?

Siz öğrencilerinizi sınavlara hazırlıyorsunuz,
Geri kalan hayatlarını gitgide batırıyorsunuz.
Bütün soruları ezbere bilsek ne olacak?
Hayat bize bambaşka şeyler soracak.

Saçma sapan bilgilerle doldurmayın beynimizi,
Ne işimize yarayacak ileride İstanbul'un fethi?
Milyonlarca öğrenci, tek soru:
Bunları ezberleyince ileride halimiz ne olur?

Ezgi EROĞLU 7B

ŞİİR DÜNYASI

İSTANBUL

Hafif rüzgârın sesi var etrafta
Sıcak ekmeğin doyum çıtırtısı
İstanbul haykırıyor, kokuyor etraf
İstanbul deniziyle savurur gibi
Yar kokar gibi
İstanbul yeriyle göğü ile
Seven bir aşık gibi…
İstanbul, biraz umutsuzum
Biraz yorgun işte.
Kulağıma gelen sezgilerinle
Kafamı koysam keşke…

Duygu ÖZKAN 7A

CUMHURİYET

O, bize Ata'mız tarafından hediye edildi,
Adaletsizlik ve haksızlık ona karşı yenildi.
Askerlerimizin bütün emeği gözler önüne serildi,
Düşmanlar gerisin geriye çekildi.

Bayrağımız havada dalgalanarak serinledi,
Haklar ve özgürlükler önümüze serildi.
Böyle güzel günlere erildi.

Cumhuriyet;
Soğuk sularda vatanını taşıyan gemiydi,
Milletin kalbini ısıtan sıcacık baba eviydi,
Bayrağımızı yükselsin diye umutla taşıyan direğiydi.

Kızları okula gönderen, halifeliği kaldıran,
Adaleti yakalayıp getiren,
Milletini sevindiren büyük bir devrimdi.

Cumhuriyet;
İçimde büyüyen bir çiçekti,
Savaşlara son veren nefesti
Barışı içine çeken ciğerdi.

Cumhuriyet,
Gençliğe emanet edilen gelecekti,
Yarınların güzelliği,
Bugün umudu,
İçimizdeki sevinçti.

Emre KOLBAŞI 7B

ERGENEKON

Düşmanları vardı Göktürklerin,
Yıkılmalarını isteyen.
Ulaştılar zaferlerine,
Herkesi kılıçtan geçirdiler.

Dört Türk kurtuldu sadece,
Ergenekon'a sığındılar beraberce.
Çoğaldılar, büyüdüler,
Genişleyelim dediler dağın içindekiler.

Bir demirci buldu çıkış yolunu
Eriteceklerdi madendeki yolu.
Körüklediler yetmiş yerden,
Eriyiverdi demir maden.

Kurtuldular dağlardan,
Savaştılar düşmanlardan.
Büyüdükçe büyüdü,
Oldu dünyanın gözdesi.
Budur Ergenekon Destanı'nın kısa özeti.

Gözde EMİN 8B

İSTANBUL

Çıkıyorum dışarı
Masmavi bir boğaz
Etrafta deniz kokusu.
Kokluyorum havayı
Havada İstanbul kokusu.

Araba kornaları,
Boğaz manzaraları,
İnsanı içten içe büyülüyor
İstanbul'un sokakları.

Bir çocuğun suya değiyor ayakları
Nasıl da narin salınıyor ağaçların yaprakları
Gezmeye doyamıyor
Sanki bir hazine İstanbul sokakları.

Derin ormanlarına bakıyorum,
Küçüklüğümdeki incir ağaçlarını anımsıyorum.
Bir kez daha hatırlıyorum
Geçmişin izleriyle büyüleniyorum.

Denizi seyrediyorum
Büyülü bir ayna sanki
Ardı sıra giden vapurları
Kederleri yok ediyor sanki.

Ahmet Ege TANRIVERDİ 7B

İŞTE BENİM DÜNYAM

Gözlerim yavaştan kapanmıştı, uyuyor muydum ki acaba? Rüyada olduğumu düşündüm çünkü bu kadar güzel bir kent, bu kadar güzel bir dünya olamazdı. Gördüğüm tüm insanlar, çocuklar ve hatta bebekler bile gülüyordu. Saatime baktım henüz saat yediydi, herkes bu sokaktaydı. Gördüğüm ilk esnaf bana selam verdi, şaşırdım çünkü daha önce ailemden başka hiç kimseden böylesine sıcak bir gülümseme görmemiştim. Tertemiz bir doğada, tertemiz insanlar yaşıyordu. Önüme çıkan ilk kişiye sordum: "Burası neresi, neyin nesi?" dedim. Sorduğum adam bana, "Burası senin yıllardır hayal ettiğin, barışın, adaletin, sevginin ve düzenin olduğu asla ama asla kötülüğün, savaşın, sefilliğin ve kıskançlığın olmadığı, hayvanların katledilmediği, insanların ve hayvanların hem özgür yaşadığı hem de eşit yargılandığı, ırk ayrımcılığının olmadığı bir yer." deyince tabii ki telefonuma sarıldım, hemen ailemi ve dostlarımı arayacaktım. Fakat ne kontörüm vardı ne de buradan bizim dünyamız çekiyordu. Buradaki herkese selam verdim ve benim için hazırlanmış yatağa koşarak derin bir uykuya daldım…

Yiğit ERDOĞAN 5A

KISSADAN HİSSE

Bir zamanlar Alisa ve Melisa adlı iki kız kardeş güzel bir ülke yaşarlarmış. Alisa'nın pırıl pırıl, altın renginde saçları, Melisa'nın çikolata renginde gözleri varmış. Bu kızlar kralın kızlarıymış ve çok inatçılarmış. Her istedikleri oluyormuş. Eğer kral, kızlarının istedikleri bir şey olduğunda izin vermezse kendilerine zarar vermeye başlıyorlarmış. Zavallı kral kızlarının zarar görmemesi için her şeyi yapıyormuş. Bir gün bu kızlardan Melisa geçmişe gitmek istemiş. Bunu duyan Alisa hemen onaylamış ama ilk başta krala sormuşlar. Tabii ki kral "Evet!" demiş. Temizlikçiler onlara bir makine yapmış ve test etmişler. En sonunda başarmışlar. İki inatçı kız hemen makinenin içine atlamışlar, 1930 yılına gitmişler. İlk başta havayı koklamışlar. Hava temizmiş. Alisa:

- Hadi gidelim, binaların şekillerine bakalım, demiş. Melisa onaylamış ve hemen bir binaya girmişler. O zamanlar binalar çok eskiymiş. Melisa "İnsanlar nasıl mutlu oluyorlar?" diye bir düşünmüş. Sonra bir restorana gidip yemek yemişler. Restoranın yemekleri onlara göre kötüymüş fakat herkes mutlu bir şekilde yemek yiyorlarmış. Melisa:

- Ben daha fazla burada kalamam. Hadi gidelim, demiş. Ve oradan ayrılmışlar.

Saraylarına dönünce bunların hepsini babalarına anlatmışlar. Alisa:

-Onlar sizin gibi inatçı ve ısrarcı değiller, sahip olduklarıyla mutlu olmayı biliyorlar. Önemli olan da budur, demiş. Kızlar o günden sonra sahip oldukları her şeyin kıymetini bilip huzurlu bir şekilde yaşamlarına devam etmişler.

Ayşenur EKİNCİ 5B

SÜTTEN ÇIKMIŞ AK KAŞIK

Hiçbirimiz bu dünyada sütten çıkmış ak kaşık değiliz. Eminim ki hepimizin pişmanlıkları vardır. Bu pişmanlıklar neden olabilir? Bir düşünelim: hatalar yapmaktan, söz dinlememekten, dikkatsizliklerden... Bana kalırsa bütün kötü davranışlar pişmanlıkları getirir. Eğer bir düşünürsem benim sayılamayacak kadar çok pişmanlığım vardır. Nedenlerine bakarsam bir arkadaşımın sırrını ağzımdan kaçırmak, abuk sabuk konuşmak, dikkatsizlik yapmak olabilir ve aslında baktığımda, ne kadar da gölgesinde kalmışım bu pişmanlıkların. O kadar ki, hala düşündükçe ağlamaya başladığım pişmanlıklarım var. Bence bu pişmanlıklara ağlamak ya da üzülmek bana daha çok hata getirecektir. Bu pişmanlıkları gözümde büyütüp dünyayı bana zindan etmesine izin vermek ise bir aptallık olur çünkü bal bal demekle ağız tatlanmaz. Sonuç olarak pişmanlıklarımın beni kırmasına izin vermeyeceğim. Ayrıca hata yapmamı da azaltacaktır bu. Unutma, atalarımız ne demiş: Sözü bil, pişir; ağzında der devşir.

Duru OKAY 6B

MİSAFİRPERVERLİK

Türk milletinin misafirperverliği dünyaca bilinen bir durumdur. Her millette olmayan insancıl ve sevecen bir yaklaşım ile hareket eden Türk halkı eve gelen misafire kim olursa olsun kendi ailesinden biri gibi davranır, en iyi ve en güzel ne varsa misafirine sunar. Bu yüzyıllardır süren bir adettir.

Konukseverlik Türklerin en önemli özelliklerinden biridir. Misafirperverlik Türkleri diğer toplumlardan ayıran değerlerinden biridir. Eğer Amerika'ya ya da Avrupa'ya giderseniz görürsünüz ki insanlar önce kendilerini düşünür, soğuk ve bencillerdir. Orada komşu kavramı bile yok daha. Türkiye'de ise herkes birbirine yardım ediyor ve birbirinin zor günlerinde yanında oluyor.

Türklere göre zorlu hayat şartları karşısında insanların konukseverlikleri sayesinde

hayatları kolaylaşır, ilişkileri gelişir ve kendilerini güvende hissederler. Türkler konuklarını el üstünde ağırlarlar. Konuk için en güzel yemekleri yapar, en güzel odayı ayırır ve konukların her ihtiyacını karşılamak için uğraşırlar. Böylelikle konuk kendini yabancı gibi hissetmez. Bu nedenledir ki konukseverlik ülkemizin en bilinen özelliklerindendir. Değişen dünyaya rağmen halen Anadolu kasaba ve köylerinde sizi gülen yüzle karşılayan insanlarımızı görebilirsiniz.

Türkler, kapılarına gelen yabancıyı "Tanrı Misafiri" olarak kabul ederler. Misafirin kimliği, mevki ve makamı, mal mülk sahibi olup olmaması, davetli veya davetsiz gelmesi hiç önemli değildir. Hangi din ve inançtan, hangi milletten ve hangi yaşta olursa olsun her misafir saygıya, izzet ve ikrama layıktır. Evin en güzel bölümü "Misafir Odası" olarak ayrılır ve her an misafir gelecekmiş gibi önceden hazır bekletilir. Türklerde konuk baş tacı edilir. Misafir, kutsal bir varlık gibidir.

"Misafir kısmeti ile gelir." "Misafir on kısmetle gelir, birini yer dokuzunu bırakır. "atasözleri ise misafire yapılan ikramın bereketi artıracağını anlatan ve adeta misafir kutsallaştıran ispatıdır.

Gazetede okuduğum bir haberde Fransa'dan yürüyerek yola çıkan ve 60 gündür yolda olan Marie BiedCharreton ve Louis BiedCharreton çifti, birçok ülkeyi geçtikten sonra Kapıkule'den Türkiye'ye giriş yaptı. Gittikleri her ülkede kutsal mekânları ziyaret eden çift, Hıristiyanların kutsal gün olarak kabul ettiği pazar gününü, Kirişhane'deki Sveti Konstantin ve Elena Kilisesi'nde ibadet ederek geçirdi. Kirişhane'ye girer girmez mahallelilerin ilgisiyle karşılaşan çift, Kilise'de dua ettikten sonra bir süre kilise bahçesinde dinlendi. Bir süredir yürüdükleri için yorgun olan çifte mahalle halkı sahip çıktı. Girdi ailesi, Türk misafirperverliğinin simgesi Kirişhane'de yaşayan Nihat Girdi isimli vatandaş, Fransız çifte yorgunluklarını gidermek amacıyla evini açtı. Geceyi Girdi ailesinin evinde geçiren çift, yemek yiyip dinlenme fırsatı buldu. Girdi ailesinin bu jesti karşısında ilk önce şaşıran daha sonra da mutluluk duyan çift, Türk insanının sıcaklığına ve misafirperverliğine hayran kaldı.

Sonuç olarak Türkler misafirperverlikte dünyanın en iyi ülkesidir.

Mehmet KAYMAZ 8A

FOTOĞRAFTAN YOLA ÇIKARAK BETİMLEME YAZMA

MİNİK YABANCI

Yaz yağmuruyla dans eden bir pazar günüydü. Kuşların cıvıltıları ve yağmurun sesi konser veriyordu. Mahallenin yaşlıları, kıraathanede oturmuş kart oynuyorlardı. Ben de kıraathanenin üstündeki küçük daireme doğru yol alıyordum. Mahallenin bakkalı Mehmet Amca beni durdurdu. Bana "Şuradaki çocuğu görüyor musun? Sabahtan beri burada oturuyor. Ne yapsak?" dedi. "Ne kadar tatlı!" dedim. Uzun dağınık kumral saçları kulaklarından aşağıya dökülüyordu. Saçlarla kapanmış küçük kulakları ve minik ağzı yüzüyle uyumluydu. O küçücük yüzünde masmavi gözleri sıcak bir yaz günündeki dalgalı denizi andırıyordu. Bir süre gözlerine dalakaldım. Mehmet Amca beni dürttü: "Ne yapacağız?" dedi. "Bilmiyorum!" dedim. Çocuk çok tatlıydı. Acaba annesi neredeydi? Çocuğun masum suratından buraların yabancısı olduğu belliydi. Dolgun tatlı yanaklarını sıkmak istiyordum. Mavi bluzu gözleriyle uyumluydu. Beyaz pantolonu ve ceplerindeki taşlı süslemeler gözümü alıyordu. Minicik ayaklarını bir sandalet sarmıştı. Boynundaki rengârenk kolyeler ile çok şirindi. Bir an bana baktı ve hemen başını öne eğdi. Utanmıştı ama ben, o göz alan masmavi gözlerini bir kere daha görmüştüm. Gülmeye başladım. Minik yabancı, elindeki mektupla kaldırımda oturuyordu. Acaba mektupta ne yazıyordu? Çocuk aç gözüküyordu. Ben de mektupta yazanı öğrenmek için şansımı denemek istiyordum. Bu yüzden ona bir ekmek ve biraz peynir aldım. Gülümseyerek ona verdim. O da minik ağzıyla gülümsedi. Ekmekten bir ısırık alıp ayağa kalktı koşmaya başladı. Koşarken yüzünden ne kadar sevinçli olduğu okunabiliyordu. Fakat mektupta yazanı öğrenememiştim. Çocuğu bir daha görmeyi umuyordum. Ama olmadı. Belki bir gün…

Ali İhsan KUZUCUOĞLU 6A

BİBA

Biba'yı gördüm. Sarı dağınık saçları ıslanmış, yüzüne düşüyordu. Kafası hafif yatık bir şekilde yürüyordu. Saçlarından kulakları görünmüyor, aynı renk olan kaşları bile belli olmuyordu. Kısık göz kapaklarından zar zor görebildiğiniz deniz mavisi gözlerine hayran kalıyordunuz. Minik burnu biraz kızarıktı ve bu kızarıklık yanaklarına doğru uzanıyordu. Kırmızı dudakları büzülmüştü, bu dudaklar herhalde ilk göze gelen özelliklerinden biriydi. Mavi ve yakalarında sarı çizgiler olan bir tişört giyiyordu ve el yapımı gibi gözüken turuncu ve beyaz renkli, büyüklü küçüklü boncuklardan yapılmış bir kolye takıyordu.

Sezi HASİN 6A

MENDİL

Alışveriş merkezinin girişinde mendil satan, sekiz - dokuz yaşlarında bir çocuk oturuyordu. Yeşile çalan mavi gözlerinden çektiği zorluk rahatça okunuyordu. Uzun zamandır taramadığı her halinden belli olan kumral saçları kulaklarını kapatmış, hatta boynuna inmişti. Yanakları ve burnu hafif kızarmıştı. Boynunda turuncu boncuklu bir kolye vardı. Mavi bluzu hafif kirlenmişti. Ona bakıp acıyanlar geliyor, bir mendil alıyor, gönüllerinden ne koparsa veriyorlardı. Her aldığı para sayesinde yüzünde oluşan küçük gülümseme ve boyun eğişi onun ne kadar mutlu olduğunu açıkça gösteriyordu.

Lara ÇINAR 6A

AVALANCHE IN MOUNT EVEREST

There was a terrible avalanche in the small town in Nepal at 10 a.m. on last Saturday. Skiers were enjoying their holiday. They first heard a big noise and then they saw the snow starting coming down from the hills of Mount Everest. First, it was very small but quickly became very big. People started running but the avalanche was faster. About 100 people were under the avalanche. It destroyed a lot of houses. Emergency services rescued around 60 people from under the snow. Around 25 people injured. People from other villages sent food and tents. 5 people got lost. The avalanche lasted 40 seconds. The avalanche damaged many shops too.

Esma KOLBAŞI 6A

BIG DISASTER IN TURKEY

Series of disasters destroyed Istanbul. It was first hit by a tsunami, second a tornado and third an earthquake and 5 million people died. It lasted 30 days and 1 hour. The speed of the tornado was in 300km/h. Government made announcements to warn people to go to safe places and not to come out until further warning.

Arda YILDIRIM 6B

GREAT MYSTERY

There was a huge tornado in Manhatten last night. Lots of people lost their families and their houses. Tornado lasted three hours and it destroyed the city. Everyone was hopeless, before a giantic marshmellow man came. He sucked the tornado in 2 seconds, but unfortunately he swollowed everything else with the tornado. Than he ran away in the smokes. Scientists said that there could be people alive in marshmellow man's stomack. So they started to search everywhere to find it. But noone has seen or could find mysterious marshmellow man.

Kerem Dündar 6B

SANDY HURRICANE

New York had a hard time. Sandy Hurricane was the most dangerous hurricane in America. It started on October 22 and lasted for 5 days. Lots of people died and the hurricane destroyed the city.

The sea over floaded and lots of trees fell down. Planes couldn't take off or land for a few days. Nobody could drive their car and it was really hard to find an empty hotel to stay in. People are still trying to recover.

Lara ÇINAR 6A

TSNAMI IN JAPAN

Tsunami struck the town of Fukushima on the west coast of Japan at 2 p.m. on Wednesday afternoon. The sea level started to rise and the see overflowed the banks. The tsunami moved the cars and vans and it carried houses with it. It was very loud and scary. People screamed and started to run away but they were late. The water broke the glasses on the buildings and carried everything in it. More than 2.000 people lost their lives and many others are injured. All the countries in the world offered help to Japan. The town of Fukushima had a horrible day.

Hakan Turgut KIRAN 6A

TURKEY SUFFERS EARTHQUAKES

Last night Kastamonu shaked with a magnitude of 4.0 which made the people leave their homes. They feared a second one which they thought could damage their houses.

In the past -in 1999- Turkey had suffered two very big earthquakes within three months. They were the largest natural disasters of the century after 1939 earthquake in Erzincan. Experts say that the first shock was 7.8 in Kocaeli and the second one was 7.5 in Düzce. These two earthquakes destroyed the towns of Adapazarı, Gölcük, Değirmendere, Derince, Gölyaka, Kaynaşlı and Düzce. In Kocaeli earthquake 17.322 people died, and in Düzce earthquake 950 more people lost their lives, and many people were injured in both earthquakes. Thousands of houses collapsed and lots of roads, waterpipes, etc. were damaged. There were fires too. The damage was over 10 billion US dollars.

Because of its geographical location, Turkey can expect earthquakes at any time. Both the goverment and the people need to take precautions against possible earthquakes.

Thank God, nothing bad happened in Kastamonu, but we should not ignore the fact that a dangerous earthquakes may happen anytime.

Metehan Raif AYDIN 6A

COUNTRIES OF IMAGINATION

5th Grade students invented their own countries and wrote about them using their imagination...

MOVIELAND

My country's name is Movieland. The movie stars live in this country. It's an island in the middle of nowhere. It is as big as İstanbul and its shape is like a star. It is a republic and all the stars live together in peace.

The money used in this country is called MovieMon. Now, I want to write about its history. It was founded when the first movie was filmed by Bilge Doğa Bacınoğlu. Since then, this country survived. People living in this country are of different nations, but they all speak the same language, MoviEnglish. In this country there are many religions, too, but everybody respects for others' believes. They never judge each other for their religions. They are all smart and well-educated. They attend to movie schools to be a better movie character.

The movie stars are magical. They never get ill or old, so there aren't any hospitals. This country is also the best place for media. There are many TV buildings. Movienews and Moviemania are the most important channels in Movieland.

Bilge Doğa BACINOĞLU 5B

CANDYLAND

In our country, all people are made of candy. We love eating chocolate, leaves and blueberries. My favourite food is rainbow melon and I eat lots and lots of it. My candy mummy eats chocolate flowers and my daddy eats rainbow strawberries and when he eats them it turns my daddy's eyes into all the colours of the rainbow. You can choose any colour of the rainbow for your teeth, too. In our country, we have chocolate waterfalls, boats made of marshmallow, icecream mountains, chocolateboarding parks.

Facts about my country:

1. The population is 1000
2. Everyone has a free car and they choose the make and colour.
3. We have chocolate money.
4. We have 2 school days and weekends are 5 days long.
5. No other visitors from other countries are accepted.
6. It is sunny every day.
7. Parents go to bed at 20:00 and children go to bed at 11:00 pm.

Asya GÜNEY 5A

FUTURELAND

It's a cyber country on the planet Xperia situated between planet Earth and Mars. Why is it so important? Because it's also a reserve after the life ends on the Earth. There are not only humans living, but also zygots, maragots, semi-cyber creatures too. It is a peaceful colony. The President is elected by a Federal Council every 6 years. All species have a representative in this Council.

Futureland is an advanced galaxy, so Futuredollar is so precious. People drive futurecars. They are available for air traffic too. Futureland receives sunlight only for 8 months. After that dark days start. It takes another 8 months. People do farming during the sunny days. The economy is well-developed.

Its population is 5 million but it's increasing nowadays because of the immigrants coming from Turkey. People live in small cubic capsules, they don't need big rooms or houses. They speak only Futurenglish which is a mixture of English and Xperian. All species are equal, everyone has the right of expressing their ideas, that's why everyone in Futureland is happy. One day, humans will live in Futureland and those days are not too far…

Cem YÜCEL 5B

ariland

Population: 50,565,163

Neighbours: Wavetonia, Southland, Lawvue, Keistok and Takplo.

Important Cities: Gustanow, Linco, Starcan.

There are no mountains and the landscape is full of forests and plains. In forests , there are many waterfalls. The water is crystal clear and farmers have lots of fields to farm on. Fruits and vegetables are so cheap.

The regime is parliamentary democracy. There are elections every 4 years and the Prime Minister is selected. The capital city of Ariland is Iskose. There are not many people living in Iskode because it's an art and culture centre. There are many museums and theatres in the city.

The colours in the flag represents independence, environment, art and people. The stars represent people, because people have very active roles to fight for independence. The tree in the flag represents the environment. As the country is by the sea, there is blue in the flag too.

Serpil Rana ÖZHEKİM 5B

PLACES PROJECT

Let's learn about some Islands..

5th Graders prepared mini projects about the islands in the world based on the book they have been reading, *All About Islands*.

THE MALDIVES

The Maldives are in the Indian Ocean near Sri Lanka. It is also near the equator which means it has a tropical climate. Every season of the year the Maldives get heavy rain but people don't care about the rain. A lot of different fruits and vegetables grow in the Maldives because of the heavy rain and rich soil.

In the Maldives there are a lot of interesting animals; such as, the Misk Mouse, Maldive Crabs Maldive Whale Shark and the flying tree snake. The Misk Mouse gets its name because of the way it smells. They are puffy and very cute. The Maldive Crabs are usually orange but sometimes they change colors. When they are orange they can hide in the sand and hide from sharks and other dangerous sea creatures. The Maldive Whale Shark is very big and lazy! The biggest Whale Shark ever found in the Maldives weighed an amazing 35 tons and measured 9 meters long. The Flying tree snake can't really fly but it can jump up to 24 meters long from the trees. When the snake jumps its body becomes thin like paper.

Serpil Rana ÖZHEKİM 5B

PLACES PROJECT

SINGAPORE

The official name of Singapore is the Republic of Singapore. It is a modern nation in Southeast Asia. It is 137 Kilometers north of the equator. Singapore has a tropical climate with a lot of humidity and lots of rainfall. The temperature is usually between 22 and 35 degrees celsius.

In Singapore they love eating Wonton which means swallowing of the clouds in Cantonese. Another popular dish is dried noodles.

Singapore has a lot of special trees that are used to beautify the city. The trees have a lot of beautiful flowers on them. The national flow is an Hybrid Orchid.

Singapore has about 80 species of mammals including 45 species of bats and 3 species of non-human primates. The bat population has been decreasing because of loss of habitat.

Some other interesting facts. Singapore has four official languages: English, Chinese, Malay and Tamil. It also has a very rich history that comes from a bunch of different cultures and ethnicities.

Cem YÜCEL 5B

INDONESIA

Indonesia is a very big island country In Asia. Indonesia also has many beautiful beaches and the island is very colorful. In Indonesia some of the homes are made of Bamboo which is a very strong tree. The homes are very beautiful and expensive.

In Indonesia they have some very special food. For example Bakma (Indonesian Pasta), Bakso (Indonesian meatballs). They also eat different types of Chinese food in Indonesia.

The weather in Indonesia is usually hot and rainy. In the summer time the weather is very windy because of tropical storms.

Indonesia has some very interesting animals. One of them is the Komodo Dragon. This is the biggest lizard in the world. It lives in the jungle and eats other animals. They are reptiles like snakes but they are bigger and stronger.

In Indonesia they do a lot of water sports; such as, surfing, wind surfing and sailing. Most of the water sports are done in the summer time.

Ayşenur EKİNCİ 5B

HOLES written by Louis Sacher

7th Grade students have been reading novels in their English classes. Here are two reviews written by our students.

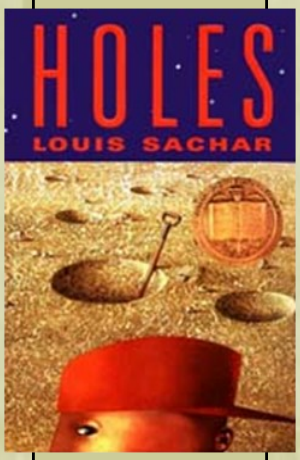

Louis Sacher's *Holes* was a well-written book about a boy called Stanley Yelnats. Stanley was an ordinary boy, really. The only unique thing about him was he always seemed to be at the wrong place at the wrong time. He and his family always made a joke about how Stanley's "no-good-dirty-rotten-pig-stealing-great-great grandfather" was the reason why there was a curse on their family.

But in the novel the reader begins to wonder whether it wasn't actually a joke but had all happened in the past? And whether it's a curse or not, the character Stanley is sentenced to go to a sort of prison named Camp Green Lake to dig holes all day. New friends, a mystery to solve and an old curse to undo drive the plot and there are quite a lot of things Stanley has to do.

I never really understood why, but I think Zero is my favorite character. Maybe it's because of his petite figure or quiet personality. When we first read the book, I imagined him really pale and somewhat white-haired. Probably because from what I had read, he seemed like one of those awesome anime characters or something. Like the ones who are loners and don't really talk. But after watching the movie, it kind of made sense for Zero to be black, I really don't know why. He was the adorable and kind of a funny character that made a person's heart melt, so I definitely think that he was the best character in both the book and the movie (even though I also liked the character Magnet)!

We've also started reading Hatchet, which is supposed to study for literature but I quite liked the story, I think it has a nice backstory too, even though we haven't really get much yet but we're getting there. Holes and Hatchet don't really have anything in common, they are totally different books; both literature and storyline. There are some similarities though. For example they both show parts of the past throughout the stories but they both show it with their own style. In Holes, the parts that are shown were all flashbacks. The narrator was telling us what was going on since it was a third person's point of view. In Hatchet however, even though it is the narrator who was telling what was going on, it is Brian (the main character) who tells in interior monologues so you can't be sure whether it is the narrator or Brian speaking.

Nil TUNA 7A

JMUN KOÇ Conference (February 2015)

On the weekend of February 20th-22nd, the Irmak Junior Model United Nations Club visited Koc Schools for the Annual Koc JMUN Conference representing the delegation from the country of Jordan. To open the conference, Jordanian Ambassador Melodi Beynam gave a speech that detailed problems Jordan was facing and called for greater unity among UN member countries in order to find solutions to achieving the UN's Millennium Development Goals. Highlights of the conference included Lara Yelkovan's First Place victory in a Balloon debate about social and economic progress and Janset Hakko's runner-up effort in team debates about the legality of euthanasia. Lal Catal also performed very well by making it to the final round of a Balloon debate about whether Russia should be excluded from the G8. Other participants in the conference were Emir Senturk and Mehmet Kaymaz from the 8th grade and Selin Senturk from the 7th Grade.

WEIRD BUT TRUE !

Dogs and cats consume over $11 billion worth of pet food a year!

Humans blink over 10,000,000 times a year!

The fear of vegetables is called Lachanophobia!.

An earthquake on Dec. 16, 1811 caused parts of the Mississippi River to flow backwards!

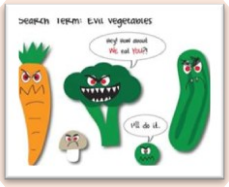

Most dust particles in your house are made from dead skin!

It is estimated that millions of trees in the world are accidentally planted by squirrels who bury nuts and then forget where they hid them!

The opposite sides of a dice cube always add up to seven!

Nose prints are used to identify dogs, just like humans use fingerprints!

The starfish is one of the few animals who can turn it's stomach inside-out!

More Monopoly money is printed in a year, than real money printed throughout the world!

Bats always turn left when exiting a cave!

Sedef YURDAKUL 5B **Lal ATSAN 5B**

Haziran 2015/Mavi/54

GERMAN

Ich bin Melissa und ich zeichne meine Projektaufgabe.

Hier ist meine Projektaufgabe.

KINDERFEST

Manche haben schwarze Haare,
Manche haben blonde Haare,
In Ankara treffen sich die Kinder
Aus aller Welt!

Immer wieder am 23. April,
Wiederholt sich dieses Ereignis,
Der Grund des Treffens,
Erklärt sich von allein.

Auf dieser großen Welt,
Gibt es viele Länder,
Aber keiner dieser ,
Hat ein *Kinderfest*

Kinder aus aller Welt,
Treffen sich in unserem Land,
An jedem 23. April,
Kichert diese Nation

Türkei **soll mit Gästen und Herzen**
Mit Liebe gefüllt sein.

Der internationale Kindertag

Soll glücklich gefeiert sein!

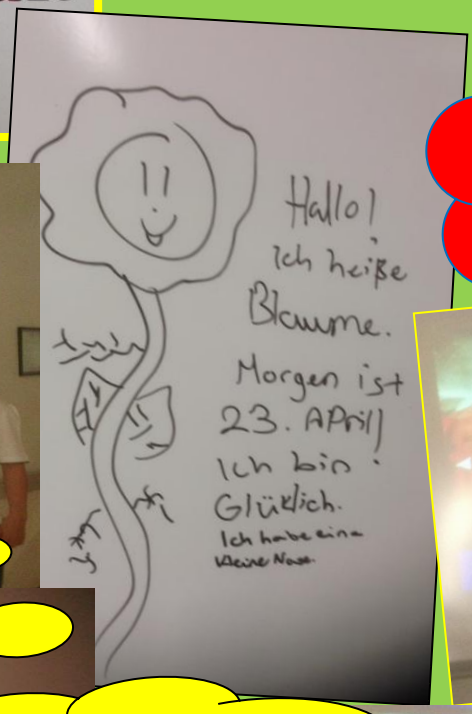

Hallo, ich bin Melike und das ist mein ***Kinderfest-Gedicht***.

Und das ist mein ***Maskotchen*** für Deutsch.

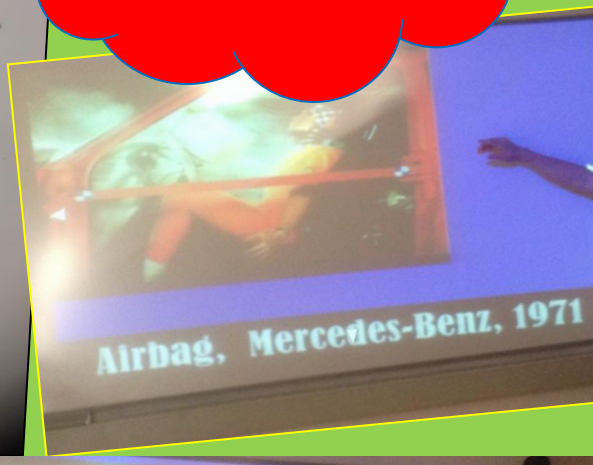

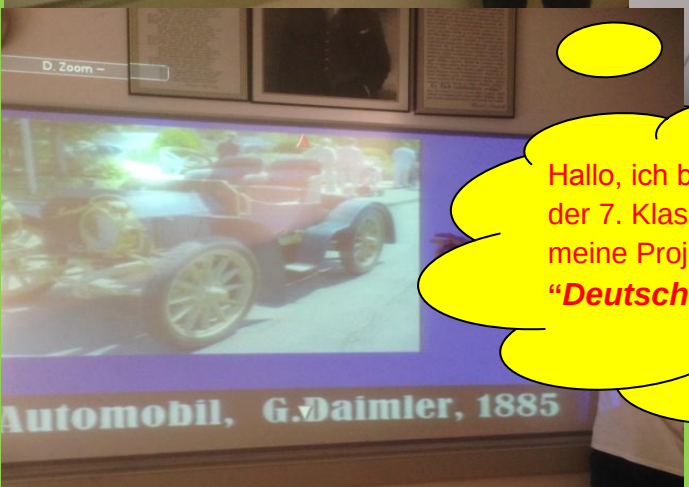

Hallo, ich bin Ömer. Ich bin in der 7. Klasse und das ist meine Projektaufgabe: ***"Deutsche Erfindungen"***

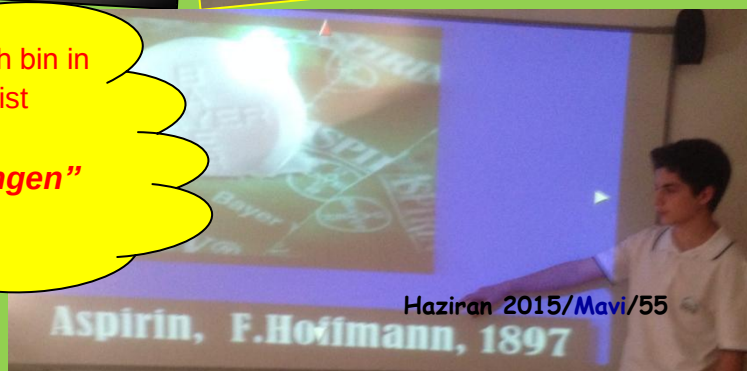

ESPANOL

HEMOS CELEBRADO 23 DE ABRIL

Hoy es el 23 de abril.celebramos la fiesta nacional de los niños y la conmemoración de atatürk. Inauguró la asemblea nacional turca el regalo de atatürk a nosotros.todos los niños en el mundo.quien tiene el pelo amarillo, quien tiene el negro o castaño.nos encontramos en la capital.cuando viene el abril. me siento nervioso.es la unica fiesta de los niños.todos estamos en paz.las corazones llenas del amor

İviva Ataturk!

EL ZOO DE GRADO 5

Mi animal favorito es la jirafa. Es un animal salvaje. Vive en Africa. Tiene un cuello largo y es muy elegante. Come hierba .

Mi animal favorito es el gato. Es un animal dómestico Vive en casas o en las calles. Tiene una cola. Es de todos los colores.

Mi animal favorito es el perro. Es un animal dómestico Vive en casas o en las calles. Tiene una cola. Es de todos los colores.

Mi animal favorito es la tortuga. Es muy lenta. Vive en cla selva. Es de color verde.

Öykü Güven, de la clase 6-B ha obtenido el primer lugar entre 158 obras en el concurso del cartel con el tema de "La Variedad Cultural es la riqueza."

6B sınıfı öğrencilerimizden Öykü Güven, MEF Okulları'nın ev sahipliğini yaptığı "Kültürel Çeşitlilik Zenginliktir" konulu afiş yarışmasında yarışmaya katılan 158 eser arasından Ortaokullar İspanyolca kategorisinde 1'incilik ödülünü kazandı.

UNA PELICULA

Como grado 8 , los estudıantes de español han vısto una pelıcula que se llama "the mıghty". Después de verla han preparado sus posteres. Ellos les gustan verla mucho. han descrıto las caracteres fısıca lmentey han hecho una breve resumen. Han pegado sus fotos.

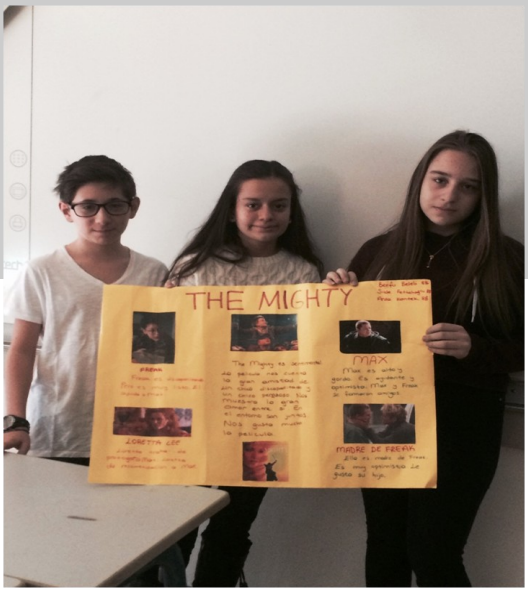

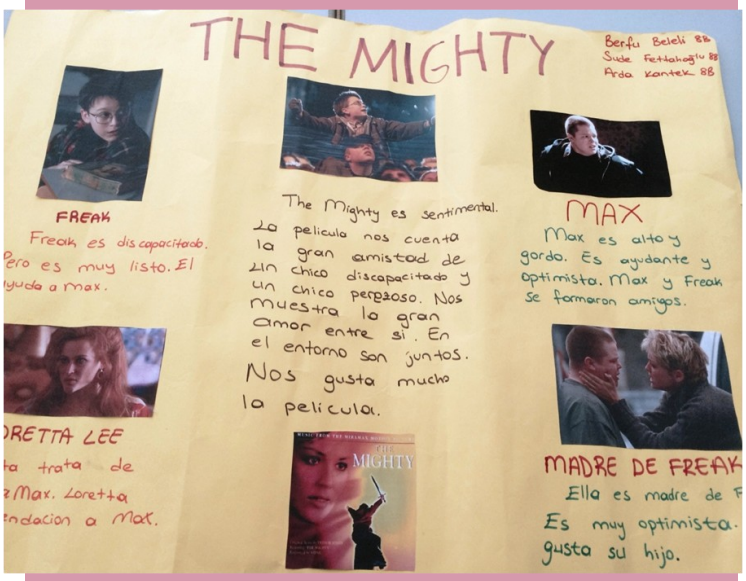

FRANÇAIS

BİENVENUE Á NOTRE ÉCOLE IRMAK

BONJOUR

CLASSE 5

VIVE LA CRÊPE FRANÇAISE

C'est super de manger les crêpes à l'école.

Trouver l'erreur !

J'ADORE LA POSİE

LE FRANÇAİS C' EST NOUS!

CLASSE 6

Enquête

LES VACANCES D'ÉTÉS'APPROCHE

Mon I Pad

J'adore

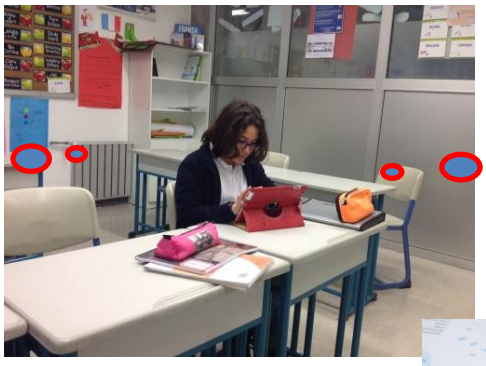

Je travaille à ma façon et à mon style.

Colorez-moi !

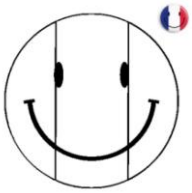

2015

Haziran 2015/Mavi/58

FRANÇAIS

BİENVENUE Á NOTRE ÉCOLE IRMAK

Vive le français

CLASSE 7

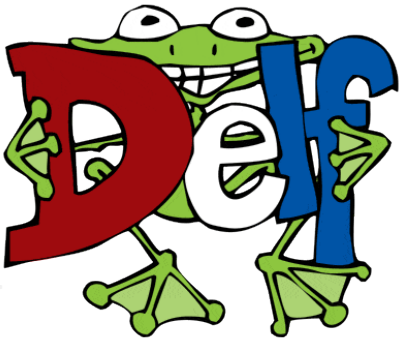

CLASSE 8

GÉNIAL

L'amour

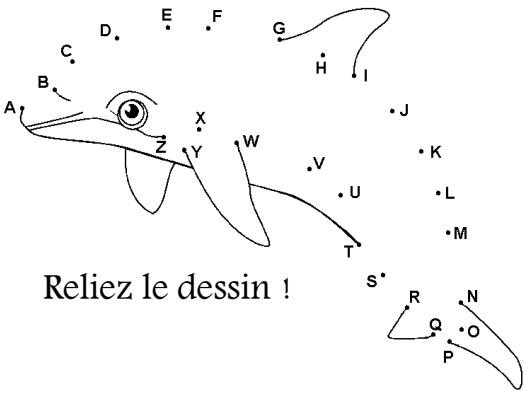

Reliez le dessin !

La santé

La joie

SPORDA BAŞARILARIMIZ

TURNUVA/LİG	TAKIM	DERECE
ÖZÜ CUP' 15	GENÇ KIZ VOLEYBOL	ÜÇÜNCÜLÜK
ÖZÜ CUP' 15	GENÇ ERKEK YELKEN	BİRİNCİLİK
ÖZÜ CUP' 15	GENÇ ERKEK YELKEN	İKİNCİLİK
HİSAR OKULLARI DOSTLUK LİGİ	GENÇ KIZ VOLEYBOL	İKİNCİLİK
HİSAR OKULLARI DOSTLUK LİGİ	YILDIZ KIZ VOLEYBOL	BİRİNCİLİK
İSTANBUL İL ŞAMPİYONASI	GENÇ ERKEK ORYANTİRİNG	DÖRDÜNCÜLÜK
11.GELENEKSEL ÇOCUKLAR ORYANTİRİNG ŞAMPİYONASI	KÜÇÜK ERKEK ORYANTİRİNG	İKİNCİLİK
11.GELENEKSEL ÇOCUKLAR ORYANTİRİNG ŞAMPİYONASI	FERDİ KATEGORİ	İKİNCİLİK, DÖRDÜNCÜLÜK
VII. GELENEKSEL IRMAK SPOR ŞENLİĞİ (15 OKULDAN 256 MİSAFİR SPORCU)	GENÇ KIZ VOLEYBOL	İKİNCİLİK
VII. GELENEKSEL IRMAK SPOR ŞENLİĞİ (15 OKULDAN 256 MİSAFİR SPORCU)	GENÇ ERKEK FUTSAL	İKİNCİLİK
VII. GELENEKSEL IRMAK SPOR ŞENLİĞİ (15 OKULDAN 256 MİSAFİR SPORCU)	GENÇ ERKEK BASKETBOL	İKİNCİLİK
HİSAR OKULLARI DOSTLUK TURNUVASI	KÜÇÜK KIZ VOLEYBOL	ÇEYREK FİNAL

Belit Sak Sanatçı Yorumlaması